Lietas arhīva Nr. KA05-0073-23/5
ECLI:LV:VAT:2023:0929.11091182519.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2023.gada 29.septembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Ginta Gita Kukaine,
tiesnese Elfa Driba un tiesnese Guna Krieviņa,
piedaloties prokuroram Kasparam Andruškinam un
aizstāvēm Jeļenai Kvjatkovskai un Verai Mihaiļenko,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 132.[1]panta par diviem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas un /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 132.[1]panta par diviem noziedzīgiem nodarījumiem sakarā ar prokurora Kaspara Andruškina iesniegto apelācijas protestu un apelācijas sūdzībām, kuras par Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu iesnieguši cietušais /pers. C/, cietušās /pers. D/ pārstāvis /pers. E/, apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Jeļena Kvjatkovska un apsūdzētās /pers. B/ aizstāve Vera Mihaiļenko.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas un attaisnots;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas vērsts pret /pers. C/, un sodīts ar naudas sodu 10 minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 5000 *euro*;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas vērsts pret /pers. D/, un sodīts ar naudas sodu 10 minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 5000 *euro*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu piespriestie sodi daļēji saskaitīti, un pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. A/ noteikts galīgais sods – naudas sods 15 minimālo mēnešalgu apmērā.

Turklāt ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu
/pers. B/, personas kods /personas kods/,

atzīta par vainīgu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas vērsts pret /pers. C/, un sodīta ar naudas sodu 5 minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 2500 *euro*;

atzīta par vainīgu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas vērsts pret /pers. D/, un sodīta ar naudas sodu 5 minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 2500 *euro*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu piespriestie sodi daļēji saskaitīti, un pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. B/ noteikts galīgais sods – naudas sods 7 minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 3500 *euro*.

No /pers. A/ un /pers. B/ solidāri par labu /pers. C/ piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 1790 *euro*, par labu /pers. D/ piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 1790 *euro*.

Atstāts bez izskatīšanas /pers. C/ pieteikums par mantiskā kaitējuma 1299,37 *euro* apmērā piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 132.[1]panta par to, ka viņš izdarīja vairākkārtēju un ilgstošu citas personas izsekošanu un nevēlamu saziņu ar šo personu, ja tai ir bijis pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību (vajāšanu). Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos pirmās instances tiesas spriedumā norādītos apstākļos:

/pers. A/, personīgu motīvu vadīts, tīši ar nolūku radīt bailes /pers. C/ par savu un viņa tuvinieku drošību izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā izveidoja elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese A/, kuru izmantojot, laika periodā no 2019.gada 10.oktobra līdz 13.novembrim vairākkārtīgi, tas ir, ne mazāk kā četrpadsmit reizes, agrās rīta stundās sūtīja uzmācīga un aizskaroša satura elektroniskā pasta vēstules uz /pers. C/ piederošo elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese B/ un uz /pers. C/ darba vietas elektronisko pasta adresi /elektroniskā pasta adrese C/.

Vienlaikus /pers. A/ 2019.gada 14.oktobrī, 17.oktobrī, 24.oktobrī un 7.novembrī, zinot, ka /pers. C/ ir /amats/, izmantojot /nosaukums A/ mājaslapu, realizējot savu noziedzīgo nolūku, ar /pers. B/ atbalstu organizēja un nosūtīja elektroniskā pasta vēstules visiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas /nosaukums A/.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, ar nolūku radīt bailes /pers. C/ par savu un viņa tuvinieku drošību, /pers. A/ 2019.gada 29.oktobrī ieradās pie /pers. C/ un viņa ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņš pastāvīgi dzīvo kopā ar savu ģimeni, tai skaitā ar diviem nepilngadīgajiem bērniem, /adrese A/, kur izvietoja plakātu ar /pers. C/ sejas attēlu un uzrakstu "/nosaukums G/, /tīmekļa vietne A/. Jaunā grāmata jau drīz", veica plakāta fotografēšanu uz /pers. C/ dzīvesvietas fona. Pēc kā ievietoja šo fotogrāfiju masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter* un plkst.11.25 nosūtīja uz /pers. C/ piederošo elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese B/ un uz /pers. C/ darba vietas elektronisko pasta adresi /elektroniskā pasta adrese C/ vēstuli ar fotogrāfijām.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 8.novembrī ap plkst.12.36 ieradās pie /pers. C/ darbavietas /adrese B/, kur pastāvīgi tiek novietota /pers. C/ lietošanā esošā automašīna /*marka*/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kur izvietoja plakātu ar /pers. C/ sejas fotogrāfiju un uzrakstu "/nosaukums G/, /tīmekļa vietne A/. Jaunā grāmata jau drīz", veica plakāta fotografēšanu uz /pers. C/ darba automašīnas fona un ievietoja šo fotogrāfiju masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter*.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 31.oktobrī ar /pers. B/ atbalstu speciāli nolūkam veikt /pers. C/ vajāšanu organizēja

automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ iegādi, pēc kā organizēja un pasūtīja tās aplīmēšanu ar /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu *"/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*.

2019.gada 7.novembrī /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ mērķtiecīgu novietošanu un fotografēšanu autostāvvietā pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus. 2019.gada 7.novembrī /pers. A/ ievietoja fotogrāfiju, kurā attēlota minētā automašīna ar uzlīmēto /pers. C/ sejas daļas fotogrāfiju, masu saziņas līdzeklī/tīmekļa vietne D/, sociālajā tīklā *Twitter*, un plkst.8.45 uz /pers. C/ piederošo elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese B/ un uz /pers. C/ darba vietas elektronisko pasta adresi /elektroniskā pasta adrese C/ nosūtīja vēstuli ar fotogrāfiju, kurā attēlota minētā automašīna ar uzlīmēto /pers. C/ sejas daļas fotogrāfiju.

2019.gada 8.novembrī /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ mērķtiecīgu novietošanu un fotografēšanu pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/. 2019.gada 8.novembrī /pers. A/ ievietoja fotogrāfiju, kurā attēlota minētā automašīna ar uzlīmēto /pers. C/ sejas daļas fotogrāfiju, sociālajā tiklā *Twitter* ar tekstu: *"Vai vēlaties nopelnīt 50 eiro? Nofotografējiet bijušo padomju /nosaukums G/, tagadējo miljonāru /pers. C/ uz šī busiņa fona, kad viņš /vieta I/ izkāpis no sava /marka/ un dodas uz biroju /vieta J/, publicējiet foto – un lieta darīta!"*

Laika posmā no 2019.gada 15.novembra līdz 2019.gada 19.novembrim un no 2019.gada 29.novembra līdz 2019. gada 2. decembrim /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja mērķtiecīgu un ilgstošu automašīna */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu pie /pers. C/ un viņa ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņš pastāvīgi dzīvo kopā ar savu ģimeni, tai skaitā ar diviem nepilngadīgajiem bērniem, /adrese A/.

2019.gada 21.novembrī /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja mērķtiecīgu automašīna */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietošanu /adrese E/, pie ieejas durvīm /vieta C/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus.

Kopumā laika posmā no 2019.gada 7.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja vairākkārtēju, mērķtiecīgu un ilgstošu automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automašīnas stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/, pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, un pie /vieta C/ /adrese L/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus, kā arī pie /vieta D/ /adrese G/, tādējādi radot viņam nepārtrauktu spriedzi un nemieru.

Tādējādi /pers. A/ veica ar /pers. C/ nevēlamu saziņu un izsekošanu, kas no /pers. A/ puses bija neatlaidīga, mērķtiecīga un sistemātiska, /pers. C/ un viņa ģimenei traucējoša, uzmācīga un ilgstoša, kuras rezultātā tika traucēts /pers. C/ miers un drošība, kā rezultātā /pers. C/ tika radīta pārliecība, ka viņš tiek vajāts, un bailes par savu un viņa tuvinieku drošību.

Vēl ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 132.[1]panta par to, ka viņš izdarīja vairākkārtēju un ilgstošu citas personas izsekošanu un nevēlamu saziņu ar šo personu, ja tai ir bijis pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību (vajāšanu). Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos pirmās instances tiesas spriedumā norādītos apstākļos:

/pers. A/, personīgu motīvu vadīts, tīši ar nolūku iedvest bailes /pers. C/ dzīvesbiedrei /pers. D/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā izveidoja elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese A/, kuru izmantojot, laika periodā no 2019.gada 10.oktobra līdz 7.novembrim vairākkārtīgi, tas ir, ne mazāk kā divpadsmit reizes, agrās rīta stundās sūtīja uzmācīga un aizskaroša satura elektroniskā pasta vēstules uz /pers. D/ piederošo elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese D/.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 29.oktobrī ieradās pie /pers. D/ un viņas ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņa dzīvo kopā ar saviem nepilngadīgajiem bērniem, /adrese A/, kur izvietoja plakātu ar viņas dzīvesbiedra /pers. C/ sejas attēlu un uzrakstu *"/nosaukums G/, /tīmekļa vietne A/. Jaunā grāmata jau drīz"*, veica plakāta fotografēšanu uz /pers. D/ dzīvesvietas fona un ievietoja šo fotogrāfiju masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter*.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 31.oktobrī ar /pers. B/ atbalstu speciāli nolūkam veikt /pers. D/ vajāšanu organizēja automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ iegādi, pēc kā organizēja un pasūtīja tās aplīmēšanu ar /pers. D/ dzīvesbiedra /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu *"/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*.

Laika posmā no 2019.gada 15.novembra līdz 2019.gada 19.novembrim un no 2019.gada 29.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja mērķtiecīgu un ilgstošu automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu pie /pers. D/ un viņas ģimenes dzīvesvietas /adrese A/, tādējādi radot viņai nepārtrauktu spriedzi un nemieru.

Tādējādi /pers. A/ veica ar /pers. D/ nevēlamu saziņu un izsekošanu, kas no /pers. A/ puses bija neatlaidīga, mērķtiecīga un sistemātiska, /pers. D/ un ģimenei traucējoša, uzmācīga un ilgstoša, kuras rezultātā tika traucēts /pers. D/ miers un drošība, kā rezultātā /pers. D/ tika radīta pārliecība, ka viņa tiek vajāta, un bailes par savu un viņas tuvinieku drošību.

Pirmās instances tiesā pret /pers. A/ tika uzturēta pirmstiesas kriminālprocesā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas celtā apsūdzība par apzināti nepatiesu, otru personu apkaunojošu izdomājumu tīšu izplatīšanu iespiestā un citādā veidā pavairotā sacerējumā masu saziņas līdzeklī (neslavas celšana).

Saskaņā ar apsūdzību /pers. A/ 2019.gada 7.oktobrī izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, personīgu motīvu vadīts, ar vienotu nodomu un mērķi nolūkā tīši celt neslavu /pers. C/ iegādājās un reģistrēja interneta domēnu /tīmekļa vietne A/, bet 2019.gada 29.oktobrī iegādājās un reģistrēja interneta domēnu /tīmekļa vietne C/. Abos šajos interneta domēnos /pers. A/, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, publicēja /pers. C/ sejas fotogrāfiju karikētā veidā ar uzrakstu "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz. Pašlaik notiek darbs pie grāmatas "/nosaukums G/", kas iznāks /tīmekļa vietne D/ sērijā "Čekisti un komunisti". Tā būs veltīta vienam konkrētam uzcītīgam padomju varas izpalīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/." Turpinot savu noziedzīgo nodomu, laika posmā no 2019.gada 15.oktobra līdz 2020.gada 8.martam izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā /pers. A/, personīgu motīvu vadīts, ar vienotu nodomu un mērķi nolūkā tīši celt neslavu /pers. C/ masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ ar pseidonīmiem /pseidonīmi/ un */pers. A/* publicēja vairākus, tas ir, ne mazāk kā divdesmit četrus, personīgi izveidotus rakstus, kuros, apzinoties, ka rakstos minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/", "padomju okupācijas varas palīgs un līdzskrējējs", "padomju /nosaukums G/", "uzticamais padomju varas /nosaukums G/" un "viens no /nosaukums G/ sugas". Turpinot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 17.oktobrī, zinot, ka /pers. C/ ir /amats/, ar nolūku graut viņa nevainojamo reputāciju, izmantojot /nosaukums A/ mājaslapu, realizējot savu noziedzīgo nolūku, iesaistot izmeklēšanā noskaidrotu personu, organizēja un nosūtīja elektroniskā pasta vēstuli visiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas /nosaukums A/, kurā, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka "grāmata būs veltīta vienam vienīgam padomju okupācijas varas palīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/". Turpinot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada novembrī sniedza interviju "Neatkarīgās Rīta Avīzes" žurnālistam, kas /datums/tika publicēta masu saziņas līdzeklī /nosaukums M/ ar nosaukumu "/pers. A/: /nosaukums G/ šeit joprojām dzīvo kā nieres taukos". Minētajā intervijā /pers. A/, apzinoties, ka intervijā minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/", "padomju /nosaukums G/", "viens no /nosaukums G/ sugas". Turpinot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 27.novembrī izdeva grāmatu "/nosaukums G/", kuras priekšvārdā /pers. A/, apzinoties, ka priekšvārdā minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "padomju varas /nosaukums G/". /laiks/ Latvijas Radio 1.programmas ēterā izskanēja SIA "/nosaukums O/" (reģistrācijas

Nr./reģistrācijas numurs/) valdes locekļa /pers. A/ apmaksāta un sagatavota reklāma: "/tīmekļa vietne D/ informē: tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/" par bijušo padomju /amats/, miljonāru /pers. C/. Ja Jūsu rīcībā ir ziņas par /nosaukums G/ darbību, rakstiet uz e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/. Konfidencialitāti garantējam", kurā, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/". Turpinot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 31.oktobrī, iesaistot izmeklēšanā noskaidrotu personu, speciāli nolūkam celt /pers. C/ neslavu organizēja automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ iegādi, pēc kā organizēja un pasūtīja tās aplīmēšanu ar /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata", tādējādi, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/". Kopumā laika posmā no 2019.gada 7.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. A/ organizēja vairākkārtēju mērķtiecīgu un ilgstošu minētās automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietošanu pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automašīnas stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/, pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, un pie /vieta C/ /adrese L/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus, kā arī pie /vieta D/ /adrese G/, tas ir, publiskās vietās, kur minētā informācija bija redzama plašam sabiedrības lokam. Tādējādi /pers. A/, apzināti izplatot plašam sabiedrības lokam šādas ziņas, kas nav patiesas un apkauno /pers. C/, cēla /pers. C/ neslavu iespiestā un citādā veidā pavairotā sacerējumā masu saziņas līdzeklī.

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu /pers. B/ atzīta par vainīgu un sodīta pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 132.[1]panta par to, ka viņa atbalstīja vairākkārtēju un ilgstošu citas personas izsekošanu un nevēlamu saziņu ar šo personu, ja tai ir bijis pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību (vajāšanu). Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos pirmās instances tiesas spriedumā norādītos apstākļos:

/pers. B/ 2019.gada 17.oktobrī un 24.oktobrī veica aktīvas darbības, nodrošinot /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz /pers. C/ izsekošanu un nevēlamu saziņu, un, izpildot /pers. A/ uzdevumu, iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu, kurai par atlīdzību, zinot, ka /pers. C/ ir /amats/, uzdeva, izmantojot /nosaukums A/ mājaslapu, nosūtīt elektroniskā pasta vēstules visiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas /nosaukums A/. Tādējādi /pers. B/ apzināti veica aktīvas darbības, kas bija vērstas uz /pers. C/ vajāšanu.

Turpinot atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu un izpildot viņa uzdevumu, /pers. B/ iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu un 2019.gada 31.oktobrī iegādājās speciāli šim nolūkam paredzētu automašīnu */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kuru reģistrēja uz iepriekš minētās personas vārda, bet kā transportlīdzekļa turētāju norādot sevi. 2019.gada 31.oktobrī /pers. B/ automašīnu */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ nogādāja uz remontdarbnīcu /adrese H/, kur tā pēc iepriekšēja /pers. A/ pasūtījuma ar izmeklēšanā noskaidrotu personu tika aplīmēta ar /pers. C/ sejas attēla fragmentu un viņa cieņu aizskarošu uzrakstu *"/nosaukums G/ /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*. Pēc kā /pers. B/ 2019.gada 4.novembrī minēto transportlīdzekli no remontdarbnīcas izņēma, lai turpinātu atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz /pers. C/ vajāšanu.

Tā, turpinot atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu un izpildot viņa uzdevumu, /pers. B/ iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu, kurai par atlīdzību uzdeva vairākkārtēju mērķtiecīgu un ilgstošu automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu viņas norādītajās vietās, tas ir, vietās, kas saistītas ar /pers. C/ privāto dzīvi un darba pienākumu pildīšanu. Kopumā laika posmā no 2019.gada 7.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim automašīna */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ mērķtiecīgi tika novietota pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automašīnas stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/, pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, un pie /vieta C/ /adrese L/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus, kā arī pie /vieta D/ /adrese G/, tādējādi radot viņam nepārtrauktu spriedzi un nemieru. Tādā veidā /pers. B/ atbalstīja, tas ir, apzināti un aktīvi veicināja /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz personas izsekošanu un nevēlamu saziņu, un kas bija neatlaidīga, mērķtiecīga un sistemātiska, /pers. C/ un viņa ģimenei traucējoša, uzmācīga un ilgstoša, kuras rezultātā tika traucēts /pers. C/ miers un drošība, kā rezultātā /pers. C/ tika radīta pārliecība, ka viņš tiek vajāts, un bailes par savu un viņa tuvinieku drošību.

Vēl ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīta par vainīgu un sodīta pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 132.[1]panta par to, ka viņa atbalstīja vairākkārtēju un ilgstošu citas personas izsekošanu, ja tai ir bijis pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību (vajāšanu). Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos pirmās instances tiesas spriedumā norādītos apstākļos:

/pers. B/ veica aktīvas darbības, nodrošinot /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz /pers. D/ izsekošanu, un, izpildot viņa uzdevumu, iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu un 2019.gada 31.oktobrī iegādājās speciāli šim nolūkam paredzētu automašīnu */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kuru reģistrēja uz iepriekš minētās personas vārda, bet kā transportlīdzekļa turētāju norādot sevi. 2019.gada 31.oktobrī /pers. B/ automašīnu */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ nogādāja uz remontdarbnīcu /adrese H/, kur tā pēc iepriekšēja /pers. A/ pasūtījuma ar izmeklēšanā noskaidrotu personu tika aplīmēta ar /pers. D/ dzīvesbiedra /pers. C/ sejas attēla fragmentu un viņa cieņu aizskarošu uzrakstu – *"/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*. Pēc kā /pers. B/ 2019.gada 4.novembrī minēto transportlīdzekli no remontdarbnīcas izņēma, lai turpinātu atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz /pers. D/ vajāšanu.

Tā, turpinot atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu un izpildot viņa uzdevumu, /pers. B/ iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu, kurai par atlīdzību uzdeva vairākkārtēju mērķtiecīgu un ilgstošu minētās automašīnas pārvietošanu un novietošanu viņas norādītajās vietās. Tādējādi laika posmā no 2019.gada 15.novembra līdz 2019.gada 19.novembrim un no 2019.gada 29.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. B/ nodrošināja mērķtiecīgu automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietošanu pie /pers. D/ un viņas ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņa pastāvīgi dzīvo kopā ar savu ģimeni, tai skaitā ar diviem nepilngadīgajiem bērniem, /adrese A/, tādējādi radot viņai nepārtrauktu spriedzi un nemieru.

Tādā veidā /pers. B/ atbalstīja, tas ir, apzināti veicināja /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz personas izsekošanu, un kas bija neatlaidīga, mērķtiecīga un sistemātiska, /pers. D/ un viņas ģimenei traucējoša, uzmācīga un ilgstoša, kuras rezultātā tika traucēts /pers. D/ miers un drošība, kā rezultātā /pers. D/ tika radīta pārliecība, ka viņa tiek vajāta, un bailes par savu un viņas tuvinieku drošību.

Par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegtajā apelācijas protestā Noziedzīgu nodarījumu valsts institūciju dienestā izmeklēšanas prokuratūras prokurors Kaspars Andruškins lūdz atcelt spriedumu daļā par /pers. A/ attaisnošanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas, kā arī daļā par /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 132.[1]panta un /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 132.[1]panta piespriestajiem sodiem. Atceltajā daļā prokurors lūdz taisīt jaunu spriedumu, atzīstot /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodot viņu ar sabiedrisko darbu uz 120 stundām, kā arī nosakot /pers. A/ par diviem Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem un /pers. B/ par diviem Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem naudas sodu lielākā apmērā.

Prokurors uzskata, ka kriminālprocesā iegūtie un nostiprinātie pierādījumi, vērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā, norāda uz to, ka /pers. A/ darbībās ir konstatējamas visas Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes, un ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Pirmās instances tiesas /pers. A/ šajā daļā attaisnojošais spriedums pamatots ar kļūdainu secinājumu, ka apsūdzētā mērķis bija veikt /amats/ pētījumu par sabiedrībai nozīmīgu tēmu – padomju okupācijas varas tiesu sistēmas pārstāvju darbību –, turklāt tiesa devusi patvaļīgu šādu pētāmās tēmas formulējumu. Tiesa nepamatoti atzinusi, ka sabiedrības vērtējums par /pers. C/ saistībā ar apsūdzētā darbībām nav samazinājies, bez ievērības atstājot publiskus, negatīvus komentārus, kas rakstīti pie /pers. A/

publicētajiem, cietušajam neslavu ceļošajiem rakstiem.

Apelācijas protestā uzsvērts, ka /pers. A/, aizbildinoties ar /amats/ pētījuma veikšanu, sistemātiski dažādos veidos publicēja neierobežotam sabiedrības lokam pieejamus vairākus cietušo apkaunojošus, neslavu ceļošus un reputāciju graujošus rakstus apgalvojuma formā. Apsūdzētais savu viedokli esot noformulējis uz tendenciozi un mērķtiecīgi izvēlētu dokumentu un informācijas bāzes, pie kam izmantoto informāciju viņš apzināti sagrozījis, lai sabiedrībai pasniegtu negatīvu cietušā tēlu.

Prokurors uzskata, ka kriminālprocesā savāktie pierādījumi /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas ir atzīstami par ticamiem, attiecināmiem, un nav nekāda pamata neticēt cietušo un liecinieku liecībām, kas ir konsekventas, nesatur savstarpējas pretrunas, loģiski atspoguļo personu iepriekš piedzīvotos notikumus un ir apstiprinātas arī ar pārējiem lietā savāktajiem pierādījumiem.

Apelācijas protestā norādīts, ka ar kolaborāciju apzīmē politiski un morāli nosodāmu sadarbību ar okupantiem, pretstatot to pretestībai kā pozitīvai uzvedības stratēģijai. Tā esot sava veida birka, kas automātiski to vai citu darbību pielīdzina valsts nodevībai un ietver ja ne tiesisku, tad noteikti morālu nosodījumu. Kriminālprocesa ietvaros no Latviešu valodas aģentūras ticis saņemts atzinums, kurā analizēti raksti, kas publicēti portālā /tīmekļa vietne D/ ar pseidonīmu */pseidonīms/*, grāmatas "/nosaukums G/" priekšvārds no /pers. A/ vārda un /pers. A/ /datums/intervija Neatkarīgajai Rīta avīzei. Atzinumā secināts, ka minētajos teksta fragmentos izmantoti vispārlietojamās leksikas vārdi, taču tiem piemīt negatīvas nozīmes komponenti. Tā kā negatīva informācija pati par sevi nevar aizskart personas godu un cieņu, kādu apkaunot vai pazemot, tad aizskārums vai apkaunojums izvērtējams, ņemot vērā informācijas patiesumu un tās izplatītāja nolūku. Atzinuma sniedzēja /pers. F/ pirmās instances tiesā apstiprinājusi iepriekš secināto un liecinājusi, ka vārdam "/nosaukums G/" literārās valodas kontekstā piemīt negatīvas nozīmes komponents, tas rada negatīvas asociācijas.

Prokurors uzskata, ka /pers. A/ bija tīšs nodoms celt neslavu tieši /pers. C/, par ko liecina apsūdzētā rīcība – vairākkārtīga neslavu ceļošas informācijas publicēšana masu saziņas līdzeklī, tādā veidā ietekmējot sabiedrības uzskatus un attieksmi pret cietušo, nodarot kaitējumu viņa reputācijai. Lietā esošie pierādījumi apstiprinot apsūdzētā personīgo negatīvo attieksmi pret cietušo. Turklāt /pers. A/ pats vairākkārt netieši atzinis, ka viņam ir ilglaicīga nepatika pret /pers. C/. Minēto apstiprina arī apstāklis, ka pēc neslavas celšanas cietušajam, tas ir, pēc sava mērķa sasniegšanas, nekādas citas apsūdzētā publikācijas, grāmatas vai raksti par /nosaukums AC/ tēmu nav sekojuši, neskatoties uz viņa iepriekš pausto interesi veikt pētniecisko darbu šajā jomā.

Apelācijas protestā norādīts uz Satversmes aizsardzības biroja paziņojumu, ka biroja Totalitārisma seku dokumentēšanas centra rīcībā nav ziņu, ka /pers. C/ būtu sadarbojies ar bijušo /iestāde/. Lietā neesot strīda, ka padomju okupācijas laikā /pers. C/ ir strādājis par /amats/, pildījis savus pienākumus atbilstoši tai laikā pastāvošajiem normatīvajiem aktiem un praksei, kā arī ir bijis vienīgās partijas /amats/. /pers. A/ ar savām darbībām, aizsedzoties ar /amats/ pētījumu, atsaucoties uz tendenciozā un izvēles kārtībā apskatītiem Valsts arhīva dokumentiem, nepasniedzot sabiedrībai šo dokumentu pilno ainu, saturu un apstākļus, esot apzināti izcēlis detaļas, pamatojoties uz kurām, radījis sabiedrības iespaidu, ka /pers. C/ ir nodevis savu valsti un ir asociējams ar /nosaukums P/. Šos apstākļus /pers. A/ pasniedzis kā faktu, kas it kā balstīts uz viņa apskatītajiem dokumentiem. /pers. A/ regulāri un mērķtiecīgi izplatījis ziņas, kas cietušo asociē ar /nosaukums P/, teksta vizualizācijā izmantojot arī tādus simbolus kā zvaigzni, sirpi un āmuru, kas neitrālam šādas informācijas uztvērējam rada konkrētu negatīvu viedokli par cietušo. Apstāklis, ka /pers. C/ līdz 1992.gadam ir strādājis par /amats/, nedod pamatu saukt viņu par /nosaukums G/ – tā ir nepatiesa un cietušo apkaunojoša izdomājuma tīša izplatīšana. /pers. C/ nav sadarbojies ar /iestāde/, šāds fakts nav konstatēts ar tiesas spriedumu, tādēļ apsūdzētā izteikumi par cietušo kā /nosaukums G/, kas nodevis dzimteni un sadarbojies ar okupācijas režīmu, uzskatāmi par apzināti nepatiesu, cietušo apkaunojošu izdomājumu tīšu izplatīšanu iespiestā veidā un publiski.

Prokurors nepiekrīt pirmās instances tiesai, ka noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas nozīme ir tikai tam, vai izplatīts ir viedoklis vai ziņa. Būtiskākais esot konstatēt vainīgās personas motīvu, mērķi, veikto darbību raksturu un to, kā šādas darbības – informāciju un tās pasniegšanu – uztver neitrāls šīs informācijas uzņēmējs, tas ir, sabiedrība kopumā. Konkrētajā gadījumā /pers. A/, slēpjoties aiz argumentiem, ka viņš ir /amats/ un paudis tikai savu viedokli, cenšas izvairīties no atbildības, lai gan lietā konstatēts patiesais šo darbību motīvs – tas, ka apsūdzētais ir vēlējies /pers. C/ celt neslavu. To esot atzinis arī pats apsūdzētais intervijā /nosaukums L/, norādot, ka cietušais diez vai būs priecīgs, bet viņam esot vienalga. Pie kam to, ka apsūdzētā patiesais nolūks ir bijis tieši vērsties ar visiem iespējamiem līdzekļiem pret /pers. C/, apstiprina arī apstāklis, ka /pers. A/ ir ticis atzīts par vainīgu /pers. C/ un viņa dzīvesbiedres /pers. D/ vajāšanā.

Prokurors uzskata, ka /pers. A/ izvēle veidot grāmatu "/nosaukums G/" un to reklamēt veidā, kādā tas notika, ir bijis tikai aizsegs patiesajiem motīviem – tendenciozi, mērķtiecīgi un sistemātiski vērsties pret /pers. C/ un viņa ģimeni. Grāmatas publicitātes kampaņas ietvaros tika īstenotas daudzveidīgas sabiedrisko attiecību aktivitātes, kas konkrētā mērķa sasniegšanai lietotas, lai sabiedrības acīs radītu negatīvu varoņa tēlu. Pirms apsūdzētā vērstajām darbībām /pers. C/ bija vairāk pazīstams profesionālajā vidē, taču pēc šīm darbībām viņa vārdu jau zina neizmērāmi plašs sabiedrības loks, kas uzskata, ka viņš ir bijis /nosaukums P/, valsts nodevējs un nelojāls Latvijas Republikai (par to liecina /pers. A/ publicēto rakstu komentāru sadaļā atrodamie ieraksti). Turklāt apstāklis, ka /pers. A/ savus rakstus ir izsūtījis visiem Latvijas Republikā praktizējošajiem /amats/ un viņu palīgiem, kā arī plānojis tos izsūtīt visiem Latvijas Republikas /amats/, liecina par to, ka ar savām darbībām apsūdzētais ir centies sasniegt plašu auditoriju, īpaši cietušā arodu pārstāvošos cilvēkus, vēloties šo cilvēku acīs pazemināt /pers. C/ vērtējumu. Kā tiešs /pers. A/ subjektīvās puses pierādījums esot vērtējama apsūdzētā /pers. C/ dzīvesbiedrei nosūtītā elektroniskā pasta vēstule, kurā viņš nepārprotami norādījis uz savu motīvu krimināllietā konstatēto darbību veikšanai, proti, ilgu laiku esošo personīgo nepatiku pret cietušo. Patiesībā nekāds /amats/ pētījums pēc būtības nemaz nav noticis, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka ir veikts cietušā rīcības izvērtējums. Turklāt nav saprotams, kā iespējams nonākt līdz personas rīcības izvērtējumam, pētot spriedumus, kas pieņemti, pamatojoties uz tajā laikā pastāvošajiem normatīvajiem aktiem. Pēc iepazīšanās ar spriedumiem /pers. A/ nav /pers. C/ nosaucis par sliktu, nekompetentu vai bargu /amats/, bet gan par /nosaukums G/ un /nosaukums P/. Šādas apsūdzētā darbības liecinot, ka tās ir bijušas tikai kā aizsegs, lai ar visiem iespējamajiem resursiem varētu vērsties pret cietušo, aizbildinoties ar sava viedokļa paušanu.

Prokurors norāda, ka lietā iegūto pierādījumu kopums apstiprina, ka /pers. A/ ir apzināti izplatījis par /pers. C/ nepatiesus un personu apkaunojošus izdomājumus masu saziņas līdzekļos, tādējādi izdarot Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu. Ievērojot apsūdzētā nepārprotamo nepatiku un aizvainojumu pret cietušo, ar izdomājumiem nosaucot /pers. C/ par padomju okupācijas varas palīgu un līdzskrējēju, /pers. A/ ir apzināti nepatiesi cēlis neslavu un aizskāris /pers. C/ godu un cieņu, kā arī grāvis viņa reputāciju, kas ir obligāts priekšnoteikums /amats/ profesijas pārstāvim.

Prokurors neiebilst, ka tiesības brīvi paust savus uzskatus vai turēties pie saviem uzskatiem ir vienas no cilvēktiesību pamatvērtībām, taču katrā atsevišķā situācijā ir nepieciešams izvērtēt, kad šādas pamattiesības tiek pārkāptas vai ļaunprātīgi izmantotas, turklāt slēpjoties aiz /amats/ aizsega, lai gan tā ir profesija, kuras pamatnosacījumi ir objektivitāte un profesionalitāte. Lietā esošie pierādījumi nepārprotami apstiprinot, ka /pers. A/ darbības pret /pers. C/ bija tīšas, tās bija vērstas uz neslavas celšanu, līdz ar to apsūdzētā darbībās ir saskatāmas visas Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes, turklāt kriminālprocesā iegūts pārliecinošs pierādījumu kopums, kas ticami norāda uz /pers. A/ vainu šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Veicot mērķtiecīgu un tīšu cietušo vajāšanu, tas ir, izdarot Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, apsūdzētais izmantojis lielāko daļu metožu, kas tika pielietotas neslavas celšanai, tāpēc abi /pers. A/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi un tajos fiksētie faktiskie apstākļi ir jāvērtē kopsakarā, jo tie viens otru papildina.

Apelācijas protestā prokurors vēl norāda, ka pirmās instances tiesa, nosakot /pers. A/ un /pers. B/ Krimināllikuma 132.[1]panta sankcijā paredzētā naudas soda apmēru – tuvinot to minimālajai naudas soda robežai –, nav ņēmusi vērā Krimināllikuma 35.panta otrās daļas 5.punktā paredzēto soda mērķi (panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas). Piemērotā soda mēra izvēli tiesa neesot motivējusi, attiecībā par /pers. B/ vienīgi norādījusi, ka ņem vērā apsūdzētās veselības stāvokli. Nosakot soda mēru, tiesa nav pietiekami izvērtējusi noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, tāpēc ar šāda soda mēra noteikšanu nav ievērojusi noziedzīgu nodarījumu prevencijas soda mērķi. Šajā sakarā pirmās instances tiesa atstājusi bez ievērības tiesas izmeklēšanā konstatēto apstākli, ka /pers. A/ ir izņicinājis pierādījumus sevis kontrolētajā interneta mājaslapā /tīmekļa vietne D/, dzēšot viņa sastādīto, /pers. C/ neslavu ceļošo rakstu komentārus, tādējādi cenšoties pretdarboties kriminālprocesa mērķu sasniegšanai.

Prokurors piekrīt, ka par Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajiem nosakāms sods naudas soda veidā, bet tas nosakāms lielākā apmērā, nepietuvinot minimālajai soda veida robežai (8.sējuma 22.-35.lapa).

Cietušais/pers. C/ apelācijas sūdzībā lūdz atcelt Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas, šajā daļā lūdzot taisīt jaunu, notiesājošu spriedumu. Turklāt cietušais lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. A/ noteikto sodu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 132.[1]panta, šajā daļā lūdzot taisīt jaunu spriedumu, proti, noteikt /pers. A/ sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Cietušais uzskata, ka pirmās instances tiesas /pers. A/ pēc Krimināllikuma 132.[1]panta piemērotais naudas sods ir neadekvāti maigs, jo tas neatbilst lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem. Tiesa neesot ņēmusi vērā noziedzīga nodarījuma – vajāšanas – raksturu, nav izvērtēts cietušajiem sakarā ar viņu vajāšanu nodarītais kaitējums, bez ievērības atstāta apsūdzētā attieksme pret izdarīto.

Cietušais uzskata, ka, nosakot vainīgajai personai sodu par citas personas vajāšanu, ir jāņem vērā, cik intensīvas, ilgstošas un sistemātiskas bijušas vajāšanas darbības. Viņa (/pers. C/) vajāšana tikusi izdarīta daudzos veidos, tā izpaudusies kā uzmācīga komunikācija (nosūtot ziņas), miera traucēšana (sūtot ziņas agrās rīta stundās), viņa identificējošo ziņu un neslavu ceļošo ziņu ilgstoša novietošana pie prakses vietas, pie dzīves vietas un /iestāde/ namiem, sekošana (solot atlīdzību ikvienam par viņa fotografēšanu uz viņu apkaunojošās nepatiesās informācijas fona), sazināšanās ar darba kolēģiem gan viņa /amats/ birojā, gan ar visiem pārējiem Latvijas Republikas 1200 /amats/ un viņu palīgiem (nosūtot viņu (cietušo) apkaunojošo nepatiesu informāciju saturošas ziņas), atrašanās pie viņa privātīpašuma, atklājot publiski tā atrašanās vietu, viņa (cietušā) attēlu ievākšana, rediģēšana un izmantošana neslavas celšanā, komunicēšana ar viņam kā vajātajai personai tuvu cilvēku – /pers. D/.

Tāpat cietušais uzskata, ka jāņem vērā vajāšanas darbību nežēlīguma pakāpe. Tas, ka neslavu ceļošā, nepatiesā informācija tika novietota zem viņu ģimenes mājas logiem uz ielas, pa kuru ikdienā pārvietojas viņu (cietušo) bērni un viņi paši, nepārprotami norādot uz to, ka vajāšana tikusi vērsta pret viņu ģimeni, lai tieši viņiem rastos trauksme un bailes. Šāds vajāšanas paņēmiens licis nepilngadīgajiem bērniem justies satraucktiem, neaizsargātiem, bet viņam (/pers. C/) – bezspēcīgam bērniem palīdzēt. Turklāt ar /pers. A/ darbībām, proti, apsolījumu samaksāt naudas balvu ikvienam, kurš nofotografēs viņu (cietušo) uz neslavu ceļoša informatīva materiāla fona, apsūdzētais mudinājis, finansiāli motivējis un uzkūdījis neierobežotu personu loku veikt nevēlamu saziņu ar viņu.

Cietušais norāda, ka, nosakot sodu /pers. A/, vērā jāņem, ka apsūdzētais vajāšanas darbības bija rūpīgi plānojis. Naudas līdzekļu ieguldīšana vajāšanā liecinot par apsūdzētā gatavību izlietot jebkādus līdzekļus – gan intelektuālos, gan materiālos – savu noziedzīgo mērķu sasniegšanai. Tas attiecināms gan uz automašīnas iegādi speciāli vajāšanas nolūkam un tās aplīmēšanu ar nepatiesu, neslavu ceļošu informāciju, gan izdevumiem degvielai un šoferiem, lai nogādātu šo automašīnu vietās, kurās tā visvairāk radīs nemiera sajūtu, satraukumu, bailes viņam (cietušajam) un viņa tuviniekiem. Arī nepatiesus, apmelojošus apgalvojumus saturošo vizuālo materiālu maketēšana un druka maksājusi naudu.

Apelācijas sūdzībā cietušais norāda, ka nevēlamā saziņa ar viņu un viņa tuviniekiem, kā arī apsūdzētā /pers. A/ pie viņa ģimenes mājas novietotie neslavu ceļošie materiāli nekādā veidā nav varējuši ietekmēt ieņēmumus no grāmatas izdošanas. Visu šo apsūdzētā darbību mērķis nav bijis reklamēt grāmatu, bet gan sasniegt viņu (cietušo) un viņa tuviniekus, lai viņiem visiem rastos nedrošības sajūta, lai viņi visi dzīvotu bailēs. Realizējot vajāšanu un neslavas celšanas kampaņu, izvietojot informāciju par viņa (/pers. C/) novērošanu internetā, apsūdzētais panācis, ka viņa rīcības brīvība ir tikusi ietekmēta gan tiešā, gan netiešā veidā, viņa ikdienas ierastā dzīve tikusi lielā mērā paralizēta. Cietušais uzskata, ka visas darbības /pers. A/ ir veicis tīši ar nolūku iedvest viņam un viņa tuviniekiem bailes, jo vajāšana tika vērsta ne tikai pret viņu, bet arī pret viņa tuviniekiem, kas būtiski palielināja viņa baiļu sajūtu un liedza iespēju kontrolēt situāciju. /pers. A/ uzturējis nevēlamu saziņu ar viņa (cietušā) dzīvesbiedri /pers. D/, ar /pers. B/ atbalstu novietojis automašīnu, kas saturēja neslavu ceļošo un cietušā identificējošo informāciju, blakus dzīves vietai, kur kopā ar viņu dzīvo gan /pers. D/, gan viņu bērni.

Turklāt cietušais uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ ne vien vēlējies darīt zināmu nepatiesās viņu apkaunojošās ziņas pēc iespējas plašākai sabiedrības daļai, bet arī centies sasniegt specifisku auditoriju, kura ir saistīta ar cietušā profesionālo darbību. Apsūdzētais novietojis automašīnu pie /iestāde/ namiem, pie cietušā prakses vietas, izmantojot mājas lapu /tīmekļa vietne B/, sūtījis visiem cietušā kolēģiem (1200 /amats/ un /amats/ palīgiem) ziņas ar atsaucēm uz nepatieso, cietušā apkaunojošo informāciju. Līdz ar to /pers. A/ esot nosākams smagāks sods, jo apsūdzētā īstenotās noziedzīgās darbības atstājušas negatīvu iespaidu ne tikai uz cietušo kā izsekošanas tiešo upuri, bet arī uz viņa tuviniekiem, tai skaitā nepilngadīgajiem bērniem, un profesionālo jomu. Naudas sods nevarot sasniegt soda mērķi un nodrošināt, ka /pers. A/ turpmāk neizdarīs jaunus līdzīgus noziegumus. Apsūdzētais neesot atvainojies cietušajiem par nodarīto, turklāt tiesas procesa laikā īstenojis pretdarbību – uzreiz pēc attiecīgās tiesas sēdes dzēsis portālā /tīmekļa vietne D/ ievietoto rakstu komentārus, kas apliecinājuši vidusmēra lasītāja negatīvo attieksmi pret cietušo un saturējuši pat pamudinājumus fiziski izrēķināties ar cietušo un viņa ģimeni.

Tāpat cietušais uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti attaisnojusi /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas, šajā daļā balstot spriedumu uz kļūdainiem vērtējumiem. Tiesa nepareizi skaidrojusi vārda "/nosaukums G/" nozīmi, neņemot vērā, ka tas ir svešvārds, kura nozīmes noteikšanā jāvadās no svešvārdu vārdnīcām. Lietā iesniegtie vārdnīcu skaidrojumi dod vārda "/nosaukums G/" nepārprotamu nozīmi, ko pirmās instances tiesa spriedumā pilnībā ignorējusi, proti, /nosaukums G/ ir dzimtenes nodevējs, kas sadarbojas okupantiem, okupācijas režīmu. Arī latviešu valodā vārdi "/nosaukums G/" un "/nosaukums AB/" gadu desmitiem tikuši saistīti ar dzimtenes nodevēju un dzimtenes nodošanu.

Cietušais/pers. C/ uzsver, ka viņš nekad nav nodevis dzimteni, līdz ar to apsūdzētā /pers. A/ izplatītā ziņa par viņu kā par /nosaukums G/ ir nepatiesa, savukārt atbilstoši lietā esošajiem pierādījumiem (vārdnīcās sniegtajiem skaidrojumiem) vārda "/nosaukums G/" nozīme vienozīmīgi ir apkaunojoša. Cietušais norāda, ka viņš ir dzimis /gads/ valstī ar noteiktu politisko sistēmu, kuras pastāvēšanu noteica tā laika konstitūcija, likumi un visa valsts aparāta darbība, tāpēc šīs valsts saistošo likumu ievērošana nevar viņu diskreditēt. Līdz 80.gadu beigām publiskā līmenī neesot bijusi runa, ka Latvijas cilvēki kalpo okupācijas režīmam, ņemot vērā, ka 50 gadus Latvijā nebija nevienas citas varas. Šīs varas laikā dzimušie dzīvoja tādā sistēmā, kāda tā bija, un viņi vienkārši nevarēja sadarboties ar kādu citu – okupācijas – varu, jo citas varas vispār nebija. Šādos apstākļos apsūdzētā /pers. A/ rīcība, cietušo saucot par /nosaukums G/, esot kvalificējama kā apkaunojošs izdomājums ar mērķi viņu pazemot. Tā kā no simtiem Latvijas PSR jeb okupācijas periodā strādājošajiem /amats/ /pers. A/ izvēlējies tikai vienu – /pers. C/ –, kurš jau 30 gadus nav /amats/ amatā un nekad nav izskatījis nevienu politisko lietu, tad secināms, ka apsūdzēto nekad nav interesējusi /nosaukums S/ tēma kā tāda. /pers. A/ rīcība, izvēlētos tieši viņu (cietušo), lai "piekarinātu" apkaunojošo dzimtenes nodevēja – /nosaukums G/ – "birku", vispārliecinošāk apliecinot apsūdzētā subjektīvo nodomu neslavas celšanā, lai

ietekmētu citu cilvēku viedokli un radītu par viņu negatīvu priekšstatu.

Cietušais uzskata, ka vidusmēra lasītājam, iepazīstoties ar /pers. A/ par viņu izplatīto informāciju internetā, publiskā pasākumā, publiskās vietās un masu saziņas līdzekļos, veidojas pārliecība, ka viņš (/pers. C/) savā profesionālajā darbībā, būdams agrāk /amats/, bet tagad /amats/, ir sadarbojies ar padomju varu kādā prettiesiskā veidā, ja reiz tiek dēvēts par "/nosaukums G/", "/nosaukums P/", "padomju varas līdzskrējēju" un par viņu izdota grāmata "/nosaukums G/". Visi šie apgalvojumi esot nepatiesi, apkaunojoši un neslavu ceļoši izdomājumi, turklāt pavisam konkrēti un viņa (cietušā) vārdu nosaucoši. Izplatītā informācija bez jebkāda tiesiska pamata raksturo viņu negatīvi, pazemo, piedēvē viņam prettiesisku rīcību, kas rada morālas ciešanas, dziļi apkauno un grauj viņa reputāciju, izraisot citos cilvēkos nosodījumu un negatīvas emocijas, ko apliecina apsūdzētā publicēto rakstu lasītāju komentāri. Komentāros izteiktie aicinājumi uz vardarbīgu vēršanos pret cietušo un viņa ģimeni bijuši brīvi pieejami jebkuram interneta lietotājam līdz pat tiesas sēdei 2021.gada 24.augustā, kad viņš tiesā iesniedzis pieteikumu par papildus komentāru pievienošanu lietas materiāliem. Pēc šī pieteikuma saņemšanas visi uz izskatāmo lietu attiecināmie komentāri no apsūdzētā kontrolētās vietnes /tīmekļa vietne D/ tikuši izdzēsti, par ko lietā atrodas pierādījums – zvērināta tiesu izpildītāja 2021.gada 24.augusta akts par fakta konstatēšanu.

Vēl cietušais apelācijas sūdzībā uzsver, ka viņš ir /amats/, jau 30 gadus nav valsts amatpersona, turklāt politiķis nav bijis nekad. Viņam kā /iestāde/ sistēmai piederīgas profesijas pārstāvim reputācijas jautājums esot īpaši svarīgs. Viņa pašvērtējums un sabiedrības novērtējums, viņa kā /amats/ atbilstība noteiktām profesionālās darbības prasībām un viņa labklājība lielā mērā esot atkarīgas no reputācijas. Apsūdzētais savu kampaņas mērķi neesot slēpis un par tās rezultātiem publiski ziņojis jau 2019.gada 4.novembrī, /tīmekļa vietne D/ Twitter kontā veicot ierakstu: "*Domāju, ka pēc šīs grāmatas iznākšanas šis tas /uzvārds C/ kunga atpazīstamībā mainīsies. Vai viņš pats par to būs laimīgs, nezinu, bet tā nav mana problēma*".

Cietušais norāda, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi vēl citu apsūdzētā izplatīto apvainojošo nepatieso ziņu, ka viņš ir "/nosaukums P/". /pers. A/ darbībām, saucot cietušo par /nosaukums P/ un izplatot šo ziņu neskaitāmam lasītāju lokam, nav bijusi pilnīgi nekāda faktoloģiskā bāze. Ar krimināllietas materiāliem pievienoto izziņu no Satversmes aizsardzības biroja esot pierādīts, ka viņš (cietušais) nekad nav sadarbojies ar /iestāde/.

Cietušais uzskata, ka pirmās instances tiesa, pamatojot /pers. A/ attaisnošanu apsūdzībā par neslavas celšanu ar Latvijas Republikas Satversmes 100.pantā nostiprinātajām tiesībām uz vārda brīvību, tai skaitā /amats/ tiesībām publicēt masu saziņas līdzekļos savu viedokli, nav ņēmusi vērā, ka /amats/ ir ne tikai tiesības, bet arī pienākumi un līdz ar to – arī atbildība. /amats/, izplatot informāciju, jādarbojas labā ticībā, jāsniedz pārbaudīta un precīza informācija, jāievēro profesionālā ētika. Tiesa ignorējusi citu, Satversmes 95.pantā nostiprināto cilvēka pamattiesību – tiesību uz goda un cieņas aizsardzību. Tiesa nav mēģinājusi izvērtēt nepieciešamību līdzsvarot vārda brīvības tiesības ar tiesībām uz goda un cieņas aizsardzību. Turklāt, vērtējot apsūdzētā darbības, tiesa ignorējusi Satversmes 96.pantu, kas uzliek pienākumu valstij izveidot tādu darboties spējīgu normatīvo regulējumu, kas nodrošina personas privātās dzīves un ģimenes dzīves efektīvu respektēšanu arī tajās jomās, kas skar tiesības starp divām personām bez tiešas valsts līdzdalības.

Cietušais norāda, ka likuma "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 25.panta 1.punkts nosaka /amats/ pienākumu sniegt patiesu informāciju. Šī likuma norma /amats/, sniedzot informāciju sabiedrībai, uzliek pienākumu sniegt tikai patiesu informāciju, nevis viedokli. Līdz ar to informācija, kas ietverta /pers. A/ publicētajos materiālos, esot pakļauta patiesības pārbaudei. Ja informācija ir pakļauta patiesības pārbaudei, šī informācija ir ziņa jeb fakts (nevis viedoklis). Turklāt arī Reklāmas likuma 3.pants noteic, ka reklāmai jābūt likumīgai, patiesai un objektīvai, kas nozīmē, ka reklāma ir pakļaujama patiesības pārbaudei kā ziņas jeb fakti.

Cietušais apelācijas sūdzībā vēl norāda, ka pirmās instances tiesa bez ievērības atstājusi faktu, ka /pers. A/ ir veicis maksājumus par interneta domēnu /tīmekļa vietne A/ un /tīmekļa vietne C/ reģistrēšanu Amerikas Savienotajās valstīs. Minētajos domēnos ievietotais saturs viennozīmīgi norādot uz apsūdzētā nolūku celt neslavu viņam (cietušajam /pers. C/). Patērētāju tiesību aizsardzības centrs 2020.gada 12.jūnija lēmumā Nr./numurs/ atzinis grāmatas "/nosaukums G/" reklāmu domēnos /tīmekļa vietne A/ un /tīmekļa vietne C/ cietušo kā personu un viņa darbību "nomelnojošu, noniecinošu un izsmejošu".

Cietušais nepiekrīt pirmās instances tiesai, ka lietā nav konstatējama Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma subjektīvā un objektīvā puse. /pers. A/ nodoms izplatīt nepatiesas viņu (cietušo) apkaunojošas ziņas esot pilnībā pierādīts ar apsūdzētā veiktajām faktiskajām darbībām. Tiesas izmeklēšanā konstatēto /pers. A/ darbību raksturs, skaits, secīgums, mērķtiecīgums atklājot to, ka apsūdzētais ir neatlaidīgi darījis visu iespējamo, lai pēc iespējas plašāku sabiedrības daļu, tajā skaitā un it īpaši tiesu varai piederīgos, sasniegtu nepatiesa ziņa par /pers. C/ kā Latvijas valsts nodevēju. /pers. A/ faktiskā rīcība pati par sevi esot apliecinājums viņa vēlmei mākslīgi radīt sabiedrībā negatīvu viedokli par cietušo, izsaukt nepatieso ziņu uztvērējā nosodījumu un patiesībai neatbilstošu priekšstatu par /pers. C/ īpašībām un profesionālo darbību (8.sējuma 50.-68.lapa).

Cietušais/pers. C/ papildus apelācijas sūdzībai iesniedzis četrus pieteikumus par pierādījumu pievienošanu lietai, kas viņa ieskatā pierāda to, ka apsūdzētajam /pers. A/ ar Rīgas pilsētas 2022.gada 14.septembra spriedumu piespriestais sods naudas soda veidā par vajāšanu ir nepamatoti maigs un nesasniedz likumā noteiktos soda mērķus, jo apsūdzētais, krimināllietai atrodoties apelācijas instances tiesā, faktiski turpina cietušā vajāšanu un neslavas celšanu, kā arī izsaka draudus un ņirgājas par cietušo un viņa pārdzīvojumiem (8.sējuma 127.-155.lapa).

Par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegtajā apelācijas sūdzībā cietušās /pers. D/ pārstāvis /pers. E/ lūdz atcelt spriedumu daļā par /pers. A/ noteikto sodu par Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas vērsts pret /pers. D/, un attiecīgi arī par galīgā soda noteikšanu. Atceltajā daļā cietušās pārstāvis lūdz taisīt jaunu nolēmumu, nosakot /pers. A/ smagāku soda veidu un mēru.

Cietušās pārstāvis uzskata, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi virkni apstākļu, kas raksturo pret cietušo /pers. D/ pastrādāto noziedzīgo nodarījumu, tajā skaitā vajāšanas darbību intensitāti, daudzumu, paņēmienus, izraisīto seku smagumu, apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu un cietušo un citus būtiskus apstākļus, kā rezultātā tiesa noteikusi /pers. A/ netaisnīgu, nesamērīgi maigu sodu (8.sējuma 14.lapa).

Apsūdzētā/pers. A/ aizstāve Jeļena Kvjatkovska apelācijas sūdzībā lūdz atcelt Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu, lūdzot taisīt šajā daļā attaisnojošu spriedumu. Pārējā daļā attiecībā uz /pers. A/ aizstāve lūdz atstāt Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu negrozītu.

Aizstāve uzskata, ka tiesa nav pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tāpēc kļūdaini /pers. A/ darbībās saskatījusi Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma sastāvu. Saskaņā ar apelācijas sūdzībā norādīto lietā nav iegūti pierādījumi par apsūdzētā speciālo nolūku iedvest bailes upurim, kā arī par to, ka cietušajiem ir bijis pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību.

Aizstāve norāda, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ kā /amats/ un /amats/ ir sagatavojis un publicējis grāmatu "/nosaukums G/", kurā apkopojis padomju tautas /amats/ /pers. C/ padomju okupācijas laikā parakstītus spriedumus, turklāt šī grāmata tikusi arī reklamēta. To savās pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajās liecībās nav noliedzis apsūdzētais, liecinot: " [..] izmantojot savus personiskos un SIA "/nosaukums O/" finanšu līdzekļus, es izgatavoju /amats/ pētījuma – grāmatas "/nosaukums G/" – publicitātes materiālus plakātu un transportlīdzekļa uzlīmju formā. [..] To vizuālajā noformējumā tika izmantots datorģenerēts personas attēls (nevis autentiska fotogrāfija). Transportlīdzeklis ar šim uzlīmēm tika novietots daudzās vietās Rīgā, kur tas varēja pievērst lielu sabiedrības uzmanību (piemēram, pie /vieta C/, pie /vieta D/, pie /vieta E/, /vieta F/). Pārējā laikā transportlīdzeklis tika novietots vietās, kur nevajadzēja maksāt par stāvvietu (piemēram, /vieta G/). Transportlīdzeklis netika novietots pie minētās personas dzīvesvietas vai darbavietas. Pēc līdzīga principa tika izvietots arī plakāts. Plakāts ir ticis nofotografēts sabiedriskā vietā minētās personas dzīvesvietas tuvumā, neatklājot

šīs personas sensitīvos datus (piemēram, dzīvesvietas adresi). Tas tika darīts, lai netiešā veidā vērstu sabiedrības uzmanību uz fantastiskajiem materiālajiem labumiem, ko Latvijas Republikā, darbojoties valsts iestāžu labā, ir guvusi persona, kas iepriekš ir aktīvi aizstāvējusi padomju okupācijas varu un ar to sadarbojusies."

Aizstāve uzskata, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi šīs /pers. A/ liecības, kā arī nav devusi vērtējumu liecinieka /pers. G/ tiesā sniegtajām liecībām, kurās viņš norādīja, ka augstāk minētās darbības bija daļa no veiksmīgas grāmatas reklāmas kampaņas. Tiesa neesot pamatojusi, kādēļ tā konstatē aprakstītajās darbībās speciālo nolūku – iedvest bailes cietušajiem. Tāpat tiesa neesot izvērtējusi, vai cietušajiem šajā gadījumā bija pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību, un kādas tieši no inkriminētajām darbībām apdraudēja cietušo drošību. Turklāt tiesa bez ievērības atstājusi jautājumu, vai cietušajiem bija bail par savu drošību vai par to, ka drīz tiks publicēta grāmata, kuras saturs nav patīkams /pers. C/, un ka par šīs grāmatas iznākšanu kļūst zināms plašam sabiedrības lokam.

Apelācijas sūdzībā aizstāve secina, ka nekādas /pers. A/ inkriminētās darbības nebija vērstas uz baiļu par drošību iedvešanu cietušajos un ka cietušajiem nebija ne mazākā pamata baidīties no kaut kā cita, izņemot no /pers. C/ darbības padomju okupācijas laikā publiskošanas.

Aizstāve uzskata, ka cietušajiem nosūtīto e-vēstuļu saturs nedod pamatu atzīt šīs vēstules par "nevēlamu saziņu" un kvalificēt šo saziņu kā personu vajāšanu. Vēstuļu saturs esot saistīts ar grāmatas "/nosaukums G/" reklamēšanas pasākumiem. Iespējams, to mērķis varēja būt cietušā /pers. C/ uzrunāšana nolūkā panākt viņa aktīvu pretdarbību grāmatas iznākšanai, kas noteikti kalpotu kā laba grāmatas reklāma. Vēstulēs neesot ietverti ne tieši, ne arī netieši draudi /pers. C/ vai /pers. D/ drošībai vai jebkas tāds, kas varētu likt cietušajiem uztraukties par kaut ko citu, nevis topošās grāmatas iznākšanu. Turklāt paši cietušie nekādā veidā vēstuļu autoram nav darījuši zināmu, ka saziņa ar viņu nav vēlama, un nav nobloķējuši adresi /elektroniskā pasta adrese A/. Tiesas sēdē to apliecinājusi cietusī /pers. D/ norādot, ka uzskatījusi, ka jebkas, ko viņa uzrakstītu, varētu tikt pavērsts pret viņu, tāpēc viņi (domājams, ar dzīvesbiedru /pers. C/) ir rīkojušies citādāk, piemēram, vērsušies /iestāde/, lai pārtrauktu reklāmas pārraidīšanu. Tāpat cietusī liecinājusi, ka viņa ir sekojusi tam, ko /pers. A/ publicē sociālajos tīklos, lai zinātu, ko viņš plāno. Tas, kā arī fakts, ka cietušie nav nobloķējuši sev nevēlamas saziņas sūtītāju, norādot uz to, ka cietušie nevis uzskatīja šo saziņu par nevēlamu, bet gan bija tieši ieinteresēti saņemt informāciju par topošo grāmatu un tās reklamēšanas kampaņu un spert soļus grāmatas reklamēšanas kampaņas pārtraukšanai. Turklāt lietā neesot pierādījumu tam, kurš tieši ir sūtījis vēstules no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese A/, līdz ar ko tiesa nepamatoti secinājusi, ka to ir darījis tieši /pers. A/.

Vēl aizstāve norādījusi, ka pirmās instances tiesa nav analizējusi to, ar kādu nolūku automobilis, kas aplīmēts ar grāmatas "/nosaukums G/" reklāmu, tika novietots publiskajās vietās, kurās tas varēja piesaistīt plašākas auditorijas uzmanību. Lietā neesot pierādījumu tam, ka tieši /pers. A/ ir novietojis vai organizējis automobiļa novietošanu netālu no cietušo mājas. Turklāt grāmatas reklāmas novietošana jebkurā vietā nevarot tikt uzskatīta par vajāšanu, jo tās mērķis nav baiļu iedvešana cietušajos, un cietušajiem tā dēļ nav pamata baidīties par savu drošību. Lietā neesot pierādījumu, ka automobilis vispār būtu bijis novietots pie cietušo mājas. No lietā esošās administratīvo pārkāpumu uzskaites sistēmas izdrukas esot redzams, ka pašvaldības policija divas reizes 2019.gada 14.novembrī plkst.16.32 un 2019.gada 29.novembrī plkst.11.18 ir fiksējusi konkrēto automobili uz /vieta H/ pretī namam /numurs/, bet cietušā adrese ir /adrese A/. Arī cietusī /pers. D/ tiesas sēdē liecinājusi, ka viņa apzināti neizmanto vārdus "pie mājas", jo automobilis neatradās pie mājas, bet gan to it kā esot varēts redzēt no cietušo guļamistabas logiem, jo māja atrodas pakalnā.

Aizstāve uzskata, ka no pirmās instances tiesas sprieduma nevar saprast, kā tiesa nonāca pie secinājuma, ka /pers. A/ darbībās ir konstatējamas visas vajāšanas sastāva obligātās pazīmes (8.sējuma 2.-8.lapa).

Par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegtajā apelācijas sūdzībā apsūdzētās /pers. B/ aizstāve Vera Mihaiļenko lūdz atcelt spriedumu daļā par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu par divu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un taisīt jaunu, /pers. B/ attaisnojošu spriedumu.

Aizstāve uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums neatbilst Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas prasībām, jo tiesa nav pamatojusi savus secinājumus par /pers. B/ vainīgumu viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ar konkrētiem pierādījumiem un konkrētām ziņām par faktiem, kurus šie pierādījumi satur. Spriedumā krimināllietas materiālos esošie pierādījumi nav analizēti, bet tikai uzskaitīti, atreferējot to saturu. Tiesa nav analizējusi konkrētās /pers. B/ inkriminētās faktiskās darbības kopsakarā ar šo darbību kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 132.[1]panta. Turklāt tiesas secinājumi par /pers. B/ vainīgumu nav motivēti, tie nav pamatoti ar atsaucēm uz konkrētiem lietā esošiem pierādījumiem.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesai, atzīstot /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (vajāšanas atbalstīšanā), spriedumā bija jānorāda konkrēti pierādījumi, kas pierāda, ka /pers. B/ zināja par darbībām, kuras veic vai plāno veikt /pers. A/, un zināja, ka šo darbību mērķis ir bijis vajāt cietušos nolūkā iedvest cietušajos bailes, kā arī vēlējās, lai ar viņas atbalstu /pers. A/ šīs darbības izdara, sasniedzot savu mērķi un nolūku. Spriedumā šādi konkrēti pierādījumi nav norādīti, jo krimināllietas materiālos nav pierādījumu, ka /pers. B/ būtu zinājusi, ka /pers. A/ būtu bijis nodoms vajāt cietušos nolūkā iedvest viņos bailes, ja viņam šāds nodoms patiešām ir bijis.

Aizstāve uzskata, ka ar lietas iztiesāšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem apstiprinās tas, ka /pers. A/ mērķis, veicot konkrētās darbības, bija nodoms reklamēt jauno grāmatu "/nosaukums G/", un tieši šī mērķa sasniegšanai viņš piesaistīja /pers. B/ un deva viņai atsevišķus uzdevumus sava mērķa sasniegšanai, konkrēti – nosūtīt divus e-pastus. /pers. A/ uzdevumā /pers. B/, izmantojot /pers. H/ palīdzību, 2019.gada 17.oktobrī un 2019.gada 24.oktobrī nosūtīja divas e-pasta vēstules, kuru saturs neliecina ne par to, ka /pers. A/ "ilgstoši, sistemātiski un mērķtiecīgi" būtu vajājis cietušos, ne arī, ka viņš būtu cietušos izsekojis. Tās bija divas parasta satura e-pasta vēstules, kuru mērķis ir informēt plašu sabiedrības daļu par konkrētās grāmatas gatavošanu un par šīs grāmatas prezentācijas laiku un vietu. Fakts, ka šīs divas e-pasta vēstules tika izsūtītas visiem /amats/ un viņu palīgiem, liecina, ka vēstuļu izsūtīšanas mērķis nebija informēt par grāmatas iznākšanu konkrēti /pers. C/, bet plašu personu loku, kuri savas profesijas dēļ varētu būt ieinteresēti šo grāmatu iegādāties. No minētā izriet, ka /pers. A/ /pers. B/ izteiktais lūgums izsūtīt šos divus e-pastus ir uztverams kā daļa no grāmatas "/nosaukums G/" reklāmas kampaņas. Krimināllietas materiāli nesatur pierādījumus, ka /pers. B/ būtu zinājusi, ka grāmatas sakarā izsūtīto e-pastu skaits bija ievērojami lielāks, ka kaut kādi e-pasti tika nosūtīti personīgi cietušajiem (arī agrās rīta stundās), ka bez /pers. B/ līdzdalības nosūtīto e-pasta vēstuļu mērķis /pers. A/ vai jebkuram citam būtu bijis iedvest cietušajos bailes par savu drošību. Tāpat /pers. B/ nav bijis zināms, ka šādu e-pasta vēstuļu nosūtīšana ir cietušajiem nevēlama saziņa, ņemot vērā, ka cietušie uz šīm vēstulēm neatbildēja un nelūdza pārtraukt sūtīt viņiem šāda satura vēstules. Pie norādītajiem apstākļiem neesot pierādīts, ka, organizējot divu konkrēta satura e-pastu nosūtīšanu 2019.gada 17.oktobrī un 24.oktobrī, /pers. B/ būtu nodrošinājusi /pers. A/ nodomu, kas bija vērsts uz /pers. C/ izsekošanu un nevēlamu saziņu.

Turklāt aizstāve uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti secinājusi, ka, organizējot automašīnas */marka/* iegādi un vēlāko aplīmēšanu ar grāmatas "/nosaukums G/" reklāmas materiālu, /pers. B/ būtu nodrošinājusi /pers. A/ nodomu, kas bija vērsts uz /pers. C/ izsekošanu un nevēlamu saziņu. Tiesas spriedumā nav norādīts, kas bija par pamatu secinājumam, ka šīs darbības /pers. B/ veica nolūkā atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu, ka viņa bija informēta par noziedzīga nodoma esamību /pers. A/ darbībās un ka norādītās darbības /pers. B/ veica, darbojoties /pers. A/ uzdevumā. Nepieciešamība iegādāties automašīnu un aplīmēt to ar grāmatas reklāmas plakātu bija pamatota ar reklāmas kampaņu, kas tika īstenota saistībā ar grāmatas iznākšanu. Nav nekādu pierādījumu, ka /pers. B/ to uztvertu savādāk vai ka viņas rīcībā būtu ziņas par to, ka /pers. A/ vajā cietušos nolūkā iedvest viņos bailes.

Apelācijas sūdzībā vēl norādīts, ka tikai liecinieks /pers. I/ apstiprināja, ka viņš /pers. B/ uzdevumā ir novietojis automašīnu pie /vieta B/, pie /vieta C/ un pie /vieta D/, kas ir publiskas ēkas un kurām nav nekādas saistības ar cietušajiem. Neviens liecinieks, kuru liecības tikušas pārbaudītas pirmās instances tiesā, neesot liecinājis, ka /pers. B/ būtu devusi norādījumus par automašīnas novietošanu apsūdzībā norādītajā vietās – pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automobiļa stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/. Turklāt neesot pierādījumi, kas apstiprinātu to, ka /pers. B/ būtu devusi norādījumus par automašīnas novietošanas vietām, izpildot /pers. A/ uzdevumu, un ka automašīnas novietošanas mērķis būtu vajāt cietušos nolūkā iedvest cietušajos bailes. No lietas materiāliem izriet, ka pašvaldības policija divas reizes 2019.gada 14.novembrī plkst.16.32 un 2019.gada 29.novembrī plkst.11.18 ir fiksējusi konkrēto automašīnu uz /vieta H/ pretī namam /numurs/, nevis 80 metru attālumā pretī namam /adrese A/ (kas ir cietušo dzīvesvieta). Lietā neesot nekādu citu pierādījumu par to, ka konkrētā automašīna būtu atradusies pie cietušo dzīvesvietas, turklāt māja /vieta H/ atrodas aiz līkuma, kas izslēdz iespēju, ka cietušie to varētu redzēt, atrodoties savās mājās. Līdz ar to nepamatoti un ar kriminālietas materiāliem nepierādīti ir pirmās instances tiesas secinājumi gan par to, ka konkrētā automašīna pēc /pers. B/ norādījumiem tikusi novietots vietās, kuras ir tieši saistītas ar /pers. C/, tostarp arī pie viņa dzīvesvietas, gan arī par to, ka automašīnas novietošana veikta /pers. A/ uzdevumā un nolūkā atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu.

Aizstāve uzsver, ka /pers. B/ ar savām darbībām ir tikai palīdzējusi /pers. A/ reklamēt jauno grāmatu "/nosaukums G/" un ir veikusi šīs darbības nolūkā darīt sabiedrībai zināmu par šīs grāmatas iznākšanas faktu, kā arī par to, kur un kad notiks šīs grāmatas prezentācija, kas nav krimināli sodāmas darbības (8.sējuma 38.-45.lapa).

Vidzemes apgabaltiesas sēdē cietušais /pers. C/ uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā. Papildus pirmās instances tiesā sniegtajām liecībām cietušais norādīja, ka apsūdzētais /pers. A/ pēc pirmās instances tiesas sprieduma pasludināšanas ir izmantojis visas iespējas, lai turpinātu ņirgāties par cietušajiem, turklāt apsūdzētā rīcība kļuvusi aizvien nežēlīgāka un sistemātiskāka. Ja līdz pirmās instances tiesas sprieduma pasludināšanai viņš (cietušais) ticis saukts par /nosaukums G/, tad pēc sprieduma pasludināšanas jau tiekot saukts par asiņaino /nosaukums G/, kas parāda apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret cietušo un pret pirmās instances tiesas apsūdzētajam noteikto sodu.

Arī cietušās /pers. D/ pārstāvis Vidzemes apgabaltiesas sēdē uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā, lūdzot noteikt /pers. A/ bargāku sodu par cietušās un viņas dzīvesbiedra vajāšanu.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ uzturēja aizstāves iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā un norādīja, ka apstiprina savas krimināprocesā rakstveidā iesniegtās liecības. Papildus iepriekš sniegtajām liecībām /pers. A/ paskaidroja, ka pirms pirmās instances tiesas procesa viņam bija labi zināms par cietušā darbību padomju okupācijas varas pakalpībā. Vienīgais, ko nav zinājis, esot tas, ka cietušais /pers. C/ kā /amats/ un komunists padomju okupācijas varas vārdā ir piespriedis nāves sodus konkrētiem cilvēkiem. To, ka šī persona ar nāves sodu piespriešanu lepojas, varējis dzirdēt pirmās instances tiesā, tāpēc arī viedoklis par šo personu mainījies. Apsūdzētais uzskata, ka cilvēks, kurš ir lepns par padomju okupācijas varas vārdā piespriestajiem nāves sodiem, ir asiņainais /nosaukums G/.

Sakarā ar apsūdzētās /pers. B/ Vidzemes apgabaltiesai iesniegto lūgumu krimināllieta apelācijas instances tiesā atbilstoši Krimināprocesa likuma 464.panta pirmajai daļai tika iztiesāta bez viņas piedalīšanās.

Motīvu daļa

Apsvērusi apelācijas protestā un apelācijas sūdzībās minētos motīvus, nopratinājusi apsūdzēto /pers. A/ un cietušo /pers. C/, kā arī apelācijas kārtībā pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa nepamatoti attaisnojusi /pers. A/ pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas, tāpēc šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams un apelācijas instances tiesā taisāms notiesājošs spriedums. Turklāt Vidzemes apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas atzinumiem, ka ir notikusi /pers. C/ un /pers. D/ krimināsodāma vajāšana, ko izdarīja /pers. A/ un atbalstīja /pers. B/, tomēr atzīst, ka apsūdzēto par pierādītām atzītās darbības nepareizi kvalificētas kā divi Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzēti noziedzīgi nodarījumi. Vidzemes apgabaltiesa uzskata, ka apsūdzēto pret abiem cietušajiem vērstās vajāšanas darbības aptver vienots nodoms, tāpēc ir pamats apelācijas instances tiesas spriedumā sniegt jaunu minētā noziedzīgā nodarījuma aprakstu, /pers. A/ nodarījumu kvalificējot kā vienu atsevišķu (vienotu) Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu, savukārt /pers. B/ nodarījumu – kā vienu atsevišķu (vienotu) Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst par pierādītu un konstatē, ka /pers. A/ tīši izplatīja apzināti nepatiesus, otru personu apkaunojošus izdomājumus (cēla neslavu) iespiestā un citādā veidā pavairotā sacerējumā un masu saziņas līdzeklī. Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. A/, personīgu motīvu vadīts, nolūkā tīši celt neslavu /pers. C/ 2019.gada 7.oktobrī iegādājās un reģistrēja interneta domēnu /tīmekļa vietne A/, bet 2019.gada 29.oktobrī iegādājās un reģistrēja interneta domēnu /tīmekļa vietne C/. Abās šajās interneta vietnēs /pers. A/, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, publicēja /pers. C/ sejas fotogrāfiju kariķētā veidā ar uzrakstu "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz. Pašlaik notiek darbs pie grāmatas "/nosaukums G/", kas iznāks /tīmekļa vietne D/ sērijā "Čekisti un komunisti". Tā būs veltīta vienam konkrētam uzcītīgam padomju varas izpalīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/."

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, laikā no 2019.gada 15.oktobra līdz 2020.gada 8.martam /pers. A/, personīgu motīvu vadīts, nolūkā tīši celt neslavu /pers. C/ masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ ar pseidonīmiem /pseidonīmi/ un savā vārdā publicēja vairākus, tas ir, ne mazāk kā divdesmit četrus, personīgi izveidotus rakstus, kuros, apzinoties, ka rakstos minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/", "padomju okupācijas varas palīgs un līdzskrējējs", "padomju /nosaukums G/", "uzticamais padomju varas /nosaukums G/" un "viens no /nosaukums G/ sugas".

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 17.oktobrī, zinot, ka /pers. C/ ir /amats/, nolūkā graut viņa reputāciju, izmantojot /nosaukums A/ mājaslapu, iesaistot izmeklēšanā noskaidrotu personu, organizēja elektroniskā pasta vēstules nosūtīšanu visiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas /nosaukums A/. Apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, šajā vēstulē /pers. A/ apgalvoja, ka "grāmata būs veltīta vienam vienīgam padomju okupācijas varas palīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/".

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada novembrī "Neatkarīgās Rīta Avīzes" žurnālistam sniedza interviju, kas /datums/tika publicēta masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne E/ ar nosaukumu "/pers. A/: /nosaukums G/ šeit joprojām dzīvo kā nieres taukos". Minētajā intervijā /pers. A/, apzinoties, ka intervijā minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/", "padomju /nosaukums G/", "viens no /nosaukums G/ sugas".

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 27.novembrī izdeva grāmatu "/nosaukums G/", kuras priekšvārdā viņš, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "padomju varas /nosaukums G/".

/laiks/ Latvijas Radio 1.programmas ēterā izskanēja SIA "/nosaukums O/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) valdes locekļa /pers. A/ apmaksāta un sagatavota reklāma: "/tīmekļa vietne D/ informē: tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/" par bijušo padomju /amats/, miljonāru /pers. C/. Ja Jūsu rīcībā ir ziņas par /nosaukums G/ darbību, rakstiet uz e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/. Konfidencialitāte garantēta", kurā, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/".

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 31.oktobrī, iesaistot izmeklēšanā noskaidrotu personu, nolūkā celt /pers. C/ neslavu organizēja transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ iegādi, pēc kā organizēja un pasūtīja tā aplīmēšanu ar /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu *"/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*, tādējādi, apzinoties, ka minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/". Kopumā laikā no 2019.gada 7.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. A/ organizēja vairākkārtēju minētā transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietošanu pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automašīnas stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/, pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, un pie /vieta C/ /adrese F/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus, kā arī pie /vieta D/ /adrese G/, tas ir, publiskās vietās, kur minētā informācija bija redzama plašam sabiedrības lokam.

Tādējādi /pers. A/, apzināti izplatot plašam sabiedrības lokam augstāk norādītās ziņas, kas nav patiesas un apkauno /pers. C/, cēla /pers. C/ neslavu iespiestā un citādā veidā pavairotā sacerējumā, kā arī masu saziņas līdzekļi, un ar savām darbībām izdarīja Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Turklāt /pers. A/ izdarīja vairākkārtēju un ilgstošu citas personas izsekošanu un nevēlamu saziņu ar šo personu, ja tai ir bijis pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību (vajāšanu). Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. A/, personīgu motīvu vadīts, tīši ar nolūku radīt bailes /pers. C/ par savu un savu tuvinieku drošību izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā izveidoja elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese A/, kuru izmantojot, laikā no 2019.gada 10.oktobra līdz 13.novembrim vairākkārtīgi, tas ir, ne mazāk kā četrpadsmit reizes, agrās rīta stundās sūtīja uzmācīga un aizskaroša satura elektroniskā pasta vēstules uz /pers. C/ elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese B/ un uz /pers. C/ darba vietas elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese C/, kā arī laikā no 2019.gada 10.oktobra līdz 7.novembrim ne mazāk kā divpadsmit reizes agrās rīta stundās sūtīja uzmācīga un aizskaroša satura elektroniskā pasta vēstules uz /pers. C/ dzīvesbiedres /pers. D/ elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese D/.

Vienlaikus /pers. A/ 2019.gada 14.oktobrī, 17.oktobrī, 24.oktobrī un 7.novembrī, zinot, ka /pers. C/ ir /amats/, sava noziedzīgā nolūka realizēšanai izmantojot /nosaukums A/ mājaslapu, ar /pers. B/ atbalstu organizēja elektroniskā pasta vēstuļu nosūtīšanu visiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas Latvijas /nosaukums A/.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, nolūkā radīt /pers. C/ bailes par savu un savu tuvinieku drošību /pers. A/ 2019.gada 29.oktobrī ieradās pie /pers. C/ un viņa ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņš pastāvīgi dzīvo kopā ar ģimeni, tai skaitā dzīvesbiedri /pers. D/ un diviem nepilngadīgiem bērniem, /adrese A/, kur izvietoja plakātu ar /pers. C/ attēlu un uzrakstu *"/nosaukums G/, /tīmekļa vietne A/. Jaunā grāmata jau drīz"*, veica plakāta fotografēšanu uz /pers. C/ ģimenes dzīvesvietas fona. Pēc tam /pers. A/ ievietoja šo fotogrāfiju masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter*, bet plkst.11.25 nosūtīja uz /pers. C/ elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese B/ un uz /pers. C/ darba vietas elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese C/ vēstuli ar fotogrāfiju.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2019.gada 8.novembrī ap plkst.12.36 ieradās pie /pers. C/ darbavietas autostāvvietas /adrese B/, kur pastāvīgi tiek novietota /pers. C/ lietošanā esošā automašīna */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kur izvietoja plakātu ar /pers. C/ attēlu un uzrakstu *"/nosaukums G/, /tīmekļa vietne A/. Jaunā grāmata jau drīz"*, veica plakāta fotografēšanu uz /pers. C/ darba automašīnas fona un ievietoja šo fotogrāfiju masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter*.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ /datums/a r /pers. B/ atbalstu speciāli nolūkā veikt /pers. C/ vajāšanu organizēja transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ iegādi, pēc kā organizēja un pasūtīja tā aplīmēšanu ar /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu *"/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*.

2019.gada 7.novembrī /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ mērķtiecīgu novietošanu un fotografēšanu autostāvvietā pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus. 2019.gada 7.novembrī /pers. A/ ievietoja fotogrāfiju, kurā attēlots minētais transportlīdzeklis ar uzlīmēto /pers. C/ sejas daļas fotogrāfiju, masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter*, bet plkst.8.45 nosūtīja uz /pers. C/ elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese B/ un uz /pers. C/ darba vietas elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese C/ vēstuli ar fotogrāfiju, kurā attēlots minētais transportlīdzeklis ar uzlīmēto /pers. C/ sejas daļas fotogrāfiju.

2019.gada 8.novembrī /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ mērķtiecīgu novietošanu un fotografēšanu pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/. 2019.gada 8.novembrī /pers. A/ ievietoja fotogrāfiju, kurā attēlots minētais transportlīdzeklis ar uzlīmēto /pers. C/ sejas daļas fotogrāfiju, sociālajā tīklā *Twitter* ar tekstu: "Vai vēlaties nopelnīt 50 eiro? Nofotografējiet bijušo padomju /nosaukums G/, tagadējo miljonāru /pers. C/ uz šī busiņa fona, kad viņš /vieta I/ izkāpis no sava /marka/ un dodas uz biroju /vieta J/, publicējiet foto – un lieta darīta!"

Laikā no 2019.gada 15.novembra līdz 2019.gada 19.novembrim un no 2019.gada 29.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja mērķtiecīgu transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu pie /pers. C/ un viņa ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņš pastāvīgi dzīvo kopā ar savu ģimeni, tai skaitā dzīvesbiedri /pers. D/ un diviem nepilngadīgiem bērniem, /adrese A/.

2019.gada 21.novembrī /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja mērķtiecīgu transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietošanu /adrese E/, pie ieejas durvīm /vieta C/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus.

Kopumā laikā no 2019.gada 7.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu organizēja vairākkārtēju mērķtiecīgu transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automašīnas stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/, pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, un pie /vieta C/ /adrese F/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus.

Tādējādi /pers. A/ veica ar /pers. C/ un viņa dzīvesbiedri /pers. D/ nevēlamu saziņu un izsekošanu, kas no /pers. A/ puses bija neatlaidīga, mērķtiecīga un sistemātiska, /pers. C/ un viņa ģimenei traucējoša, uzmācīga un ilgstoša, kā rezultātā /pers. C/ un /pers. D/ tika radīta pārliecība, ka viņi tiek vajāti un viņiem ir pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 132.^{1}pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Turklāt Vidzemes apgabaltiesa atzīst par pierādītu un konstatē, ka /pers. B/ atbalstīja vairākkārtēju un ilgstošu citas personas izsekošanu un nevēlamu saziņu ar šo personu, ja tai ir bijis pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību (vajāšanu). Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. B/ 2019.gada 17.oktobrī un 24.oktobrī veica aktīvas darbības, nodrošinot /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz /pers. C/ izsekošanu un nevēlamu saziņu, un, izpildot /pers. A/ uzdevumu, iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu, kurai par atlīdzību, zinot, ka /pers. C/ ir /amats/, uzdeva, izmantojot /nosaukums A/ mājaslapu, nosūtīt elektroniskā pasta vēstules visiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas /nosaukums A/. Tādējādi /pers. B/ apzināti veica aktīvas darbības, kas bija vērstas uz /pers. C/ vajāšanu.

Turpinot atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu un izpildot viņa uzdevumu, /pers. B/ iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu un 2019.gada

31.oktobrī iegādājās speciāli vajāšanas nolūkam paredzētu transportlīdzekli */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kuru reģistrēja uz iepriekš minētās personas vārda, bet kā transportlīdzekļa turētāju norādīja sevi. 2019.gada 31.oktobrī /pers. B/ transportlīdzekli */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ nogādāja uz remontdarbnīcu /adrese H/, kur tas pēc iepriekšēja /pers. A/ pasūtījuma tika aplīmēta ar /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu *"/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata"*. Pēc tam 2019.gada 4.novembrī /pers. B/ minēto transportlīdzekli no remontdarbnīcas izņēma, lai turpinātu atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz /pers. C/ vajāšanu.

Turpinot atbalstīt /pers. A/ noziedzīgo nodomu un izpildot viņa uzdevumu, /pers. B/ iesaistīja izmeklēšanā noskaidrotu personu, kurai par atlīdzību uzdeva vairākkārtēju mērķtiecīgu transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un novietošanu viņas norādītajās vietās, tas ir, vietās, kas saistītas ar /pers. C/ privāto dzīvi un darba pienākumu pildīšanu.

Tā laikā no 2019.gada 15.novembra līdz 2019.gada 19.novembrim un no 2019.gada 29.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim /pers. B/ nodrošināja mērķtiecīgu transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietošanu pie /pers. C/ un viņa ģimenes nekustamā īpašuma, kur viņš pastāvīgi dzīvo kopā ar savu ģimeni, tai skaitā dzīvesbiedri /pers. D/ un diviem nepilngadīgiem bērniem, /adrese A/.

Kopumā laikā no 2019.gada 7.novembra līdz 2019.gada 2.decembrim transportlīdzeklis */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ mērķtiecīgi tika novietots pie /pers. C/ darba vietas /adrese D/, pie /pers. C/ darba vietas automašīnas stāvvietas /adrese B/, pie /pers. C/ dzīvesvietas /adrese A/, pie /vieta A/ un /vieta B/ /adrese C/, un pie /vieta C/ /adrese F/, kur /pers. C/ pastāvīgi veica savus darba pienākumus.

Tādā veidā /pers. B/ atbalstīja, tas ir, apzināti un aktīvi veicināja /pers. A/ noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz personas izsekošanu un nevēlamu saziņu, kas bija neatlaidīga, mērķtiecīga un sistemātiska, /pers. C/ un viņa ģimenei traucēja, uzmācīga un ilgstoša, kā rezultātā /pers. C/ un viņa dzīvesbiedrei /pers. D/ tika radīta pārliecība, ka viņi tiek vajāti un viņiem ir pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ visa kriminālprocesa gaitā nekad nav atzinis sevi par vainīgu neslavas celšanā /pers. C/, tāpat nav atzinis sevi par vainīgu /pers. C/ un viņa dzīvesbiedres /pers. D/ vajāšanā. Turklāt par faktiem, kas norādīti pret viņu pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas un 132.[1]panta celtajās apsūdzībās, /pers. A/ pēc būtības liecinājis tikai vienu reizi – 2020.gada 29.janvāra rakstveida liecībā.

Saskaņā ar /pers. A/ 2020.gada 29.janvārī rakstveidā sniegtajām liecībām viņš veicis /amats/ profesionālo darbu sabiedrības interesēs. Nodarbojies ar pētniecisko /amats/, lai atklātu /nosaukums AC/ ar padomju okupācijas varu un tās iestādēm iesaistītu personu darbību. 2018.gadā nolēmis pievērsties konkrētu padomju okupācijas varas /nosaukums G/ – tiesu sistēmas pārstāvju – darbības izpētei. Iespējamo izpētes objektu vidū bijušas vairākas personas, kas padomju okupācijas varas gados pildījušas tiesnešu, prokuroru, izmeklētāju funkcijas un tieši piedalījušās personu notiesāšanā par "noziegumiem", ko par tādiem uzskatīja tikai padomju vara. Kā pirmo individuālo personu, kuras okupācijas gadu darbības izpēti veikt, izvēlējies bijušo padomju izmeklētāju un padomju tautas /amats/, tagadējo /amats/, vairāku valsts iestāžu /amats/ /pers. C/, par kura taisītajiem spriedumiem oficiālu saraksti ar Latvijas Nacionālo arhīvu sācis 2018.gadā. Uzskatot, ka /pers. C/ ir publiska persona, jo ir sniedzis vairākas publiskas intervijas, bet nekad savu sadarbību ar padomju okupācijas varas iestādēm nav nožēlojis. Padomju /amats/ /uzvārds C/ taisītos spriedumus apkopojis grāmatā "/nosaukums G/", kuras sagatavošanu un izdošanu finansējis no personiskiem un sevis vadītās SIA "/nosaukums O/" līdzekļiem. Uzskatot /nosaukums G/ tēmas atklāšanu par ļoti nozīmīgu sabiedrības interesēm, tāpēc centies pievērst sabiedrības uzmanību tam, ka ir radīts /amats/ pētījums (grāmata "/nosaukums G/") par šo tēmu. Izmantojot savus personiskos un SIA "/nosaukums O/" finanšu līdzekļus, izgatavojis un izmantojis grāmatas "/nosaukums G/" publicitātes materiālus plakātu un transportlīdzekļa uzlīmju formā. Uzlīmju vizuālajā noformējumā ticis izmantots datorģenerēts personas sejas fragmenta attēls. Transportlīdzeklis ar šīm uzlīmēm ticis novietots daudzās vietās Rīgā, kur tas varēja pievērst lielu sabiedrības uzmanību (piemēram, pie /vieta C/ ēkas, pie /vieta D/, pie /vieta E/, iepretim /vieta AA/, iepretim /vieta AB/). Pārējā laikā transportlīdzeklis ticis novietots vietās, kur nevajadzēja maksāt par stāvvietu (piemēram, Mežaparkā). Transportlīdzeklis netika novietots pie minētās personas dzīvesvietas vai darbavietas. Pēc līdzīga principa ticis izvietots arī plakāts. Tas nav ticis pastāvīgi izvietots pie minētas personas dzīvesvietas vai darbavietas. Plakāts ticis nofotografēts sabiedriskā vietā minētās personas dzīvesvietas tuvumā, neatklājot šīs personas sensitīvos datus (dzīvesvietas adresi). Lai par /amats/ pētījumu informētu plašāku sabiedrību, informācija par to tikusi izsūtīta iespējami daudziem /amats/, izmantojot /nosaukums A/ interneta vietnē /tīmekļa vietne B/ sniegto iespēju. 2019.gada 12.novembrī personiski /pers. C/ nosūtījis uz šīs personas /amats/ biroja interneta vietnē norādītajām adresēm elektroniskā pasta vēstuli, kurā informējis gan par grāmatas "/nosaukums G/" izdošanu, gan par ieplānoto šīs grāmatas reklāmas kampaņu, lūdzot sniegt piekrišanu personas attēla, vārda un uzvārda izmantošanai reklāmās. Uz šo elektroniskā pasta vēstuli atbildi nav sniegta. Nekādus citus šai personai vai kādiem tās ģimenes locekļiem adresētus elektroniskā pasta sūtījumus neesot sūtījis līdz 2020.gada 17.janvārim, kad nosūtījis aicinājumu piedalīties pētījuma "/nosaukums G/" nodošanā Latvijas Nacionālajai bibliotēkai. Ne no šīs personas, ne no kāda šīs personas ģimenes locekļa neesot saņēmis nekādus vēstījumus, ka jebkāda saziņa tiem būtu nevēlama un ka tiem būtu iebildumi pret šādas saziņas iespējamu turpināšanu. Turklāt minētajā pētījumā tikuši publicēti Latvijas Nacionālajā arhīvā atrodami patiesi fakti, kā arī, izmantojot Satversmē noteiktās tiesības, viņa (/pers. A/) personiskais viedoklis par nepieciešamību sabiedrību informēt par padomju okupācijas varas /nosaukums AC/ un tā spilgtākajiem pārstāvjiem. Tas, ka šie fakti minētās personas ieskatā to var apkaunot un celt tai neslavu, liecinot par to, ka šī persona kaunas par savu darbību padomju okupācijas varas laikā un nevēlas, lai par šiem patiesajiem faktiem būtu informēta sabiedrība. Uzskatot, ka ar savām darbībām nekādā veidā nav apdraudējis minētās personas veselības intereses (4.sējuma 146.-148.lapa).

Apsūdzētā/pers. B/ visa kriminālprocesa gaitā nekādas liecības par lietas faktiskajiem apstākļiem nav sniegusi. Pēc apsūdzības par divu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu saņemšanas /pers. B/ pirmstiesas procesa virzītājam rakstveidā paziņojusi, ka viņai izvirzīto apsūdzību uzskata par nepamatotu (4.sējuma 241.lapa). Gan pirmās, gan apelācijas instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmo daļu lieta tika iztiesāta bez /pers. B/ piedalīšanās, ņemot vērā apsūdzētās lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņas piedalīšanās.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ neatzina sevi par vainīgiem pret viņiem celtajās apsūdzībās, Vidzemes apgabaltiesa uzskata, ka abu apsūdzēto vaina šajā spriedumā par pierādītu atzītajā apjomā ir pierādīta ārpus saprātīgām šaubām ar kriminālprocesā iegūtām ticamām, attiecināmām un pieļaujamām ziņām par faktiem.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka /pers. C/ 2019.gada 14.novembrī vērsies ar iesniegumu Valsts policijā, lūdzot uzsākt kriminālprocesu par vajāšanu un neslavas celšanu, norādot, ka /pers. A/ ilgstoši un atkārtoti veic nevēlamu saziņu ar cietušo, viņa dzīvesbiedri un darba kolēģiem, tajā skaitām /amats/ un /amats/ palīgiem, kuri savu e-pasta adresi ir reģistrējuši /nosaukums A/, tuvojas cietušā dzīvesvietai, pie viņa dzīvesvietas novieto plakātu, pie tiesu nama un pie cietušā prakses vietas novieto transportlīdzekli ar reklāmu un vāc informāciju par cietušo, kas viņam rada pamatu baidīties par savu un savu tuvinieku drošību. Šādas darbības tiek veiktas mēneša garumā un tās turpinās. Neslavas celšanai, tīši izplatot apzināti nepatiesus, cietušo apkaunojošus izdomājumus, tiek izmantotas interneta vietnes /tīmekļa vietne A/, /tīmekļa vietne C/,/tīmekļa vietne D/ un *Twitter*, Latvijas Radio, kā arī publisks pasākums (Rīgas Grāmatu svētki Latvija Nacionālajā bibliotēkā 2019.gada 25.,26.oktobrī), publiski pieejama vieta pie cietušā dzīvesvietas 2019.gada 29.oktobrī (1.sējums 4.-21.lapa).

Pirmās instances tiesā cietušais /pers. C/ liecināja, ka ilgstošā laika posmā ar viņu, viņa dzīvesbiedri /pers. D/, darba kolēģiem, kā arī citiem /amats/

un /amats/ palīgiem notika nevēlama saziņa, kas bija uzmācīga, iebiedējoša un mieru traucējoša. Ar viņu personīgi ir notikusi nevēlama saziņa laika posmā no 2019.gada 10.oktobra līdz 2020.gada 17.janvārim, saņemot 16 dažādus e-pastus.

Saskaņā ar cietušā pirmās instances tiesā sniegtajām liecībām, notiekot viņa vajāšanai, ir notikusi nevēlama saziņa ar lielāko daļu no 1200 Latvijā praktizējošiem /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru e-pasti ir reģistrēti /nosaukums A/. 2019.gada 14.oktobrī /amats/ no Latvijas /amats/ mājas lapas e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese E/ saņēma ziņu: "Jums raksta: Sveiki! Nu jau pavisam drīz! /tīmekļa vietne A/". 2019.gada 17.oktobrī /amats/ saņēma ziņu no /elektroniskā pasta adrese A/: Sērijā "Čekisti un komunisti" tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/". Pašlaik ir sākts darbs pie grāmatas "/nosaukums G/", kas iznāks /tīmekļa vietne D/ sērijā "Čekisti un komunisti". Šī grāmata būs veltīta vienam vienīgam padomju okupācijas varas palīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/. Ja arī Jums ir informācija, kas varētu noderēt šai grāmatai, lūdzu, sazinieties ar mums pa e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/. Plašāka informācija par jauno grāmatu atrodama interneta vietnē /tīmekļa vietne A/". 2019.gada 24.oktobrī /amats/ saņēma ziņu no /elektroniskā pasta adrese F/: Labdien! Grāmatas "/nosaukums G/" ("Čekisti un komunisti – 3") izdevēji Jūs laipni ielūdz uz Rīgas 21.Grāmatu svētkiem, kuri šo piektdien un sestdien, 25. un 26.oktobrī notiks "Gaismas pilī" – Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Domājam, ka šī ir piemērota vieta, kur... bet to Jūs redzēsiet uz vietas. Ielūgts būs arī grāmatas galvenais "varonis" un daži no viņa "taisnprātības" upuriem. Plašāka informācija /tīmekļa vietne A/". 2019.gada 7.novembrī /amats/ saņēma ziņu: "Ceļā dodas "/nosaukums G/" busiņš, joprojām tiek gaidīta informācija par bijušo padomju tautas /amats/ /pers. C/". E-pasta pielikumā pievienots apraksts, kurā ir norādīts, ka reklāmas transportlīdzeklis "tuvākajās nedēļās būs redzams daudzās nozīmīgās galvaspilsētas vietās", kā arī transportlīdzekļa */marka/* ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas atrodas stāvvietā pie /vieta B/, attēls (uz transportlīdzekļa sāniem kopā ar viņa sejas attēlu izvietota reklāma ar tekstu: "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata". Kas attiecas uz apsūdzētā viņam (/pers. C/) 2019.gada 12.novembrī nosūtīto e-pastu, tad varot liecināt, ka šis e-pasts tika nosūtīts tā iemesla dēļ, ka jau novembrī viņš ar iesniegumu bija vērsies Latvijas Televīzijā, norādot, ka nav devis atļauju sava vārda un fotogrāfijas izmantošanai apsūdzētā grāmatas reklāmā. Pirms tam informējis arī Latvijas Radio, ka aizliedz sava vārda izmantošanu grāmatas reklāmā, kā rezultātā Latvijas Radio pārtrauca jau uzsākto apsūdzētā reklāmas pārraidīšanu. Līdz ar to šī e-pasta nosūtīšanas brīdī apsūdzētajam viņa attieksme un likuma prasības bija labi zināmas, tāpēc šāda e-pasta nosūtīšana ar izķēmotiem viņa sejas attēliem, kurus /pers. A/ vēlētos izvietot Latvijas Televīzijas reklāmās, uztvēris kā klaju ņirgāšanos un vajāšanas nozieguma sastāvdaļu.

Cietušais pirmās instances tiesā liecināja, ka, saņemot iepriekš minētos nevēlamos un uzmācīgos e-pastus, juties apdraudēts, miers bija traucēts. No pirmajiem diviem e-pastiem, ko saņēmis ne tikai viņš, bet arī dzīvesbiedre, un ar kuriem iepazinās biroja darbinieki, jau bija skaidrs, ka notiek kas nelāgs, ka kāds par viņu vāc informāciju, jo bija izveidota interneta vietne, izmantojot viņa uzvārdu. Ar katra turpmākā e-pasta saņemšanu sapratis, ka situācija kļūst arvien nopietnāka, jo nevēlamā komunikācija kļuva arvien personiskāka un konkrētāka, kā arī nevēlamā saziņa notika ne tikai ar viņu, dzīvesbiedri un biroja darbiniekiem, bet arī citiem /amats/. Minētais radīja arvien lielāku satraukumu un spriedzi, jo nezinājis, kad saņems nākamo e-pastu un kas tajā būs norādīts. Turklāt apsūdzētie bez jebkāda pamata uzturējās pie viņa ģimenes dzīvesvietas /adrese A/, par ko liecina pie mājas izvietotais plakāts ar viņa attēlu un tekstu "/Nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz". Bildi ar izvietoto plakātu pie dzīvesvietas saņēmis e-pastā; pie mājas tika novietots arī transportlīdzeklis */marka/* ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, uz kura sāniem kopā ar viņa sejas attēlu bija izvietota reklāma ar tekstu: "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata". Par minētā transportlīdzekļa atrašanos pie mājas ziņojis arī policijai. Zinot, ka pie ģimenes dzīvesvietas tiek novietoti reklāmas objekti ar viņa bildi, sapratis, ka kāds ir viņu izsekojis vai arī noskaidrojis dzīvesvietas adresi. Citu personu atrašanās pie viņa privātīpašuma radīja bailes par savu un savas ģimenes drošību. Nezinājis, cik tālu vajātāji ir gatavi iet, piemēram, vai tie neizdomās ielauzties mājā, uzrunāt nepilngadīgos bērnus vai kaimiņus. Nepilngadīgā meita šo situāciju ļoti pārdzīvoja, naktīs sāka murgot par balto busiņu, kas izseko. Pārdzīvojis un morāli cietis par nespēju aizsargāt savu ģimeni, kas faktiski tika pakļauta psiholoģiskajam teroram. Arī paša veselība sāka pasliktināties, jo cietis no bezmiega, trauksmes sajūtas, saasinājās problēmas ar augsto asinsspiedienu. Turklāt apsūdzētie bez jebkāda pamata uzturējušies pie viņa prakses vietas /adrese D/. 2019.gada 8.novembrī pie autostāvvietas /adrese B/, kurā ikdienā novietojis savu automašīnu un kas atrodas netālu no prakses vietas /adrese D/, uz viņa automašīnas fona bija izvietots reklāmas plakāts ar viņa bildi un tekstu "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata". Bildi ar izvietoto plakātu uz automašīnas fona redzējis tviterī un portālā /tīmekļa vietne D/. Tāpat autostāvvietā pie prakses vietas tikai dažu metru attālumā no ieejas kāpņu telpā, kur atrodas viņa /amats/ birojs, tika novietots transportlīdzeklis */marka/* ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, uz kura sāniem kopā ar viņa sejas attēlu bija izvietota reklāma ar tekstu "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata". Minētais transportlīdzeklis tika novietots arī pie tiesu ēkām /adrese C/ un /adrese F/. Bildes ar transportlīdzekli pie savas prakses vietas, pie tiesu ēkām saņēmis sava e-pastā, arī redzējis tviterī un portālā /tīmekļa vietne D/. Zinot, ka pie prakses vietas un vietām, kur pilda savus profesionālos pienākumus, tiek izvietots reklāmas transportlīdzeklis, uz kura sāniem ir viņa acu attēls, sapratis, ka vajāšana kļūst arvien nežēlīgāka, turklāt nekontrolēti plaša. Uzskata, ka grāmatas reklāmas kampaņa, kas tika īstenota vietās, kur ikdienā darba laikā atradies, bija daļa no viņa vajāšanas plāna, lai radītu viņā arvien lielākas bailes, kas arī notika. Nezinājis, cik tālu vajātāji ir gatavi iet, piemēram, vai tie neizdomās klauvēt pie biroja durvīm, uzrunāt kolēģus un klientus vai cilvēkus uz ielas. Juties iebiedēts un izteikti satraukts, kā rezultātā izvairījies doties uz darbu pa savu ierasto ceļu, automašīnu sācis novietot dziļāk pagalmā, citās autostāvvietās, retāk devies ārpus mājas. Pārņēma bezspēcības sajūta par nespēju pārtraukt notiekošo. Uzskata, ka iepriekš aprakstītā nevēlamā saziņa, nepamatotā uzturēšanās pie viņa ģimenes dzīvesvietas, pie viņa prakses vietas un vietām, kur pilda savus profesionālos pienākumus, tika realizēta tādēļ, ka /pers. A/ ir vēlme atriebties par tiesas prāvu, kurā /pers. A/ bija liecinieka statusā. Nepatika pret viņu /pers. A/ radusies no vienīgās tikšanās reizes 2007.gada 1.novembrī tiesas zālē krimināllietā, kurā pildījis savus profesionālos pienākumus, pārstāvot /amats/ /pers. J/ kā cietušās intereses saistībā ar nelikumīgi noklausītajām telefonsarunām, bet /pers. A/ šajā lietā bija liecinieks. 2019.gada oktobrī /pers. A/ uzsāka viņa vajāšanu saistībā ar grāmatu "/nosaukums G/". Tā kā visus izdevumus saistībā ar grāmatas sagatavošanu un izdošanu ir finansējis pats /pers. A/, tad jāsecina, ka apsūdzētajam, veicot viņa vajāšanu, bija tīšs nolūks ar motīvu atriebties.

Cietušais/pers. C/ pirmās instances tiesā vēl liecināja, ka neslavas celšana ir izpaudusies tādējādi, ka apsūdzētais /pers. A/ interneta vietnēs /tīmekļa vietne A/, /tīmekļa vietne C/, /tīmekļa vietne D/ un tviterī, Latvijas Radio, Latvijas Televīzijā, Neatkarīgajā Rīta Avīzē, publiskā pasākumā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, publiskās vietās pie viņa dzīvesvietas, prakses vietas, tiesu ēkām, Latvijas Televīzijas, kā arī izdodot grāmatu "/nosaukums G/", tīši ir izplatījis nepatiesas un viņu apkaunojošas ziņas, dēvējot par "/nosaukums G/", "/nosaukums P/", "padomju varas līdzskrējēju". Saņemot 2019.gada 10.oktobrī e-pastu "labrīt /tīmekļa vietne A/", ielūkojies minētajā vietnē un konstatējis, ka tur ir publicēta viņa fotogrāfija kariķētā veidā kopā ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem ar šādu tekstu: "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz. Pašlaik notiek darbs pie grāmatas "/nosaukums G/", kas iznāks /tīmekļa vietne D/ sērijā "Čekisti un komunisti". Tā būs veltīta vienam konkrētam uzcītīgam padomju okupācijas varas izpalīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/. Ja arī Jums ir informācija, kas varētu noderēt šai grāmatai, lūdzu, sazinieties ar mums pa e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/". Līdzīga informācija publicētā vietnē /tīmekļa vietne C/. Domēnu /tīmekļa vietne A/ apsūdzētā /pers. A/ uzdevumā reģistrējis apsūdzētā sadarbības partneris /pers. K/. Informācija, ka tiek gatavota grāmata par viņu ar nosaukumu "/nosaukums G/", kopā ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem vairākkārt publicēta arī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ un /tīmekļa vietne D/ kontā tviterī. 2019.gada 15.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicētas viņa acis un ieraksts ar šādu nepatiesu, apkaunojošu tekstu: Sērijā "Čekisti un komunisti" tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/" (un jau sākusi darboties vietne /tīmekļa vietne A/). 2019.gada 15.oktobrī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicētas viņa acis un raksts "Sērijā "Čekisti un

komunisti" tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/"". Rakstā norādīti tie paši nepatiesie un viņu apkaunojošie izdomājumi, kas publicēti interneta vietnēs /tīmekļa vietne A/ un /tīmekļa vietne C/. 2019.gada 15.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un ieraksts ar šādu tekstu: "Šķiet, šī varētu būt laba vāka bildīte "/nosaukums G/". Nez par kuru pietiekami slavenu kinofilmu liek domāt?", tādējādi viņu nepatiesi un apkaunojoši nodēvējot par "/nosaukums G/". 2019.gada 22.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un ieraksts ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/" kopā ar papildu ierakstu: "/nosaukums G/". Nu, ne tā, ka pavisam, pavisam drīz, bet vispār jau diezgan drīz. 2019.gada 23.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta bilde un ieraksts ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz" kopā ar papildu ierakstiem: "Labdien! Grāmatas "/nosaukums G/" ("Čekisti un komunisti – 3") izdevēji Jūs laipni ielūdz uz Rīgas 21.grāmatu svētkiem, kuri šo piektdien un sestdien, 25. un 26.oktobrī notiks "Gaismas pilī" – Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Domājam, ka šī ir piemērota vieta, kur... bet to Jūs redzēsiet uz vietas. Ielūgts būs arī grāmatas galvenais "varonis" un daži no viņa "taisnprātības" upuriem. Plašāka informācija /tīmekļa vietne A/"; "Atnāciet piektdien vai sestdien uz Rīgas Grāmatu svētkiem Latvijas Nacionālajā bibliotēkā! Varbūt būs mazmazdrusciņ interesanti". 2019.gada 24.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta bilde ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz" kopā ar papildu ierakstu: "/nosaukums G/". Nu jau pavisam drīz. Visi laipni gaidīti Rīgas Grāmatu svētkos Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. 2019.gada 25.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta bilde ar viņu un nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", kopā ar ierakstu: "/nosaukums G/" mēģina pakļaut cenzūrai vēl pirms iznākšanas, Grāmatu izdevēju asociācija paziņo, ka grāmata "neatbilst tematikai". 2019.gada 25.oktobrī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un raksts "/nosaukums G/" mēģina pakļaut cenzūrai vēl pirms iznākšanas. Grāmatizdevēju asociācija paziņo, ka grāmata "neatbilst tematikai", kopā ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne D/ Jaunā grāmata jau drīz". 2019.gada 25.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā ipublicēta viņa bilde un ieraksts ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", kopā ar papildu ierakstu: "/nosaukums G/ spiediens izgāzies. Grāmatu svētku dalībniekiem un viesiem Latvijas Nacionālajā bibliotēkā divas dienas būs iespēja papriecāties par topošās grāmatas reklāmu". 2019.gada 25.oktobrī pietiek.com kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un ieraksts ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", kopā ar papildu ierakstu: "Nespējot atbrīvoties no "/nosaukums G/", Grāmatizdevēju asociācija /nosaukums T/ mēģina to "paslēpt"". 2019.gada 28.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un ieraksts ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", kopā ar papildu ierakstu: "Grāmatizdevēju asociācijas /nosaukums T/ vadība nevēlas izskaidrot savus "patiesības principus"". 2019.gada 28.oktobrī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicēts raksts "Grāmatizdevēju asociācijas vadība nevēlas izskaidrot savus "patiesības principus"", rakstam pievienots attēls, kurā redzams reklāmas plakāts ar nepatiesiem un viņu apkaunojošajiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz". 2019.gada 29.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēts attēls, kurā redzams plakāts ar viņa bildi un nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", kopā ar papildu ierakstu: "Padomju /nosaukums G/ mūsu valstī dzīvo, cepuri kuldami. Vai ne, biedri /pers. C/?", un bildi, kurā redzams, ka reklāmas stends novietots uz ielas pie viņa dzīvesvietas /adrese A/. 2019.gada 29.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēts attēls, kurā redzams plakāts ar viņa bildi un nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti/tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", kopā ar papildu ierakstu: "Ar sludinājumiem Latvijas Radio sākas papildu informācijas vākšanas kampaņa grāmatai "/nosaukums G/"", no bildes redzams, ka reklāmas stends novietots uz ielas pie viņa dzīvesvietas /adrese A/. 2019.gada 29.oktobrī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicēts raksts "Ar sludinājumiem Latvijas Radio sākas papildu informācijas vākšanas kampaņa grāmatai "/nosaukums G/"" un viņa bilde ar nepatiesiem, apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti /tīmekļa vietne A/ Jaunā grāmata jau drīz", no bildes redzams, ka reklāmas stends novietots uz ielas pie viņa dzīvesvietas /adrese A/. 2019.gada 29.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un nepatiesi, viņu apkaunojoši izdomājumi "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz", kopā ar ierakstu: "/nosaukums G/ notrūcies, Latvijas Radio @LatvijasRadio spiests pārtraukt sludinājumus, kuros tika aicināts sniegt ziņas par /pers. C/". 2019.gada 30.oktobrī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicēta viņa bilde un raksts "/nosaukums G/ notrūcies, Latvijas Radio spiests pārtraukt sludinājumus, kuros tika aicināts sniegt ziņas par /pers. C/". 2019.gada 31.oktobrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicētas viņa acis un ieraksts ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz", kopā ar papildu ierakstu: ""/nosaukums G/" reklāmas kampaņa Latvijas Radio atsākas un turpināsies līdz novembra vidum, taču /nosaukums G/ /uzvārds C/ vārds netiks nosaukts". 2019.gada 31.oktobrī interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicētas viņa acis kopā ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz", kā arī ir publicēts raksts ""/nosaukums G/" reklāmas kampaņa Latvijas Radio atsākas un turpināsies līdz novembra vidum, taču /nosaukums G/ /uzvārds C/ vārds netiks nosaukts". 2019.gada 4.novembrī /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu, kurā publicētas viņa acis kopā ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz", kā arī publicēts lietotnē /tīmekļa vietne E/ raksts "/nosaukums G/ šeit joprojām dzīvo kā nieres taukos: saruna ar /pers. A/". 2019.gada 4.novembrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicētas viņa acis kopā ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jar drīz", kopā ar papildu ierakstu: "/pers. A/: "Domāju, ka pēc šīs grāmatas iznākšanas šis tas /uzvārds C/ kunga atpazīstamībā mainīsies. Vai viņš pats par to būs laimīgs, nezinu, bet tā nav mana problēma..."" 2019.gada 7.novembrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēts attēls, kurā redzams pie /vieta B/ autostāvvietā novietots transportlīdzeklis, uz transportlīdzekļa sāniem izvietota reklāma ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem: "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata" kopā ar viņa sejas daļas attēlu; pie attēla papildu ieraksts: "Nez kā /nosaukums G/ un viņa marionetēm izdosies aizvākt šo topošās grāmatas reklāmas plakātu..." 2019.gada 7.novembrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēts attēls, kurā redzams pie /vieta B/ autostāvvietā novietots transportlīdzeklis */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, uz transportlīdzekļa sāniem izvietota reklāma ar nepatiesiem, viņu apkaunojošiem izdomājumiem "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata" un ar viņa acu attēlu; pie attēla papildu ieraksts: "/nosaukums G/" vides objekts joprojām savā vietā – un vienādi glīts no abiem sāniem. 2019.gada 7.novembrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēts attēls, kurā redzams pie /vieta B/ autostāvvietā novietotais iepriekš minētais transportlīdzeklis ar reklāmu uz tā sāniem, pie attēla papildu ieraksts: "Ceļā dodas "/nosaukums G/" busiņš, joprojām tiek gaidīta informācija par bijušo padomju tautas /amats/ /pers. C/". 2019.gada 7.novembrī /tīmekļa vietne D/ izlasījis ziņu: "Ceļā dodas "/nosaukums G/" busiņš, joprojām tiek gaidīta informācija par bijušo padomju tautas /amats/ /pers. C/", kopā ar bildi, kurā attēlots pie /vieta B/ autostāvvietā novietots iepriekš minētais transportlīdzeklis ar reklāmu uz tā sāniem. 2019.gada 8.novembrī /tīmekļa vietne D/ kontā Twitter lietotnē izlasījis ziņu, kurā publicēts attēls, kurā redzams pie viņa prakses vietas /adrese D/, novietots iepriekšminētais transportlīdzeklis ar reklāmu uz tā sāniem, pie attēla papildus ieraksts: "Aust jauks piektdienas rīts, un "/nosaukums G/" busiņš ir pārceļojis uz jaunu – ne mazāk zīmīgu vietu. Te tas garāmgājējus un pašu /nosaukums G/ priecēs tuvākās dienas". Turklāt Latvijas Radio 1.programmā /laiks/ izskanēja reklāma ar sekojošu tekstu: "/tīmekļa vietne D/ informē, ka tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/" par bijušo padomju /amats/, miljonāru /pers. C/. Ja Jūsu rīcībā ir ziņas par /nosaukums G/ darbību, rakstiet uz e-pastu /elektroniskā

pasta adrese A/. Konfidencialitāte garantēta." Šajā reklāmā nepatiesi un viņu apkaunojošā veidā nodēvēts par "/nosaukums G/". Minēto reklāmu pasūtīja un apmaksāja SIA "/nosaukums O/", bet komunikāciju ar Latvijas Radio atbildīgajām personām veica /pers. A/, komunikācijas procesā viens e-pasts uz Latvijas Radio ticis nosūtīts no e-pasta /elektroniskā pasta adrese A/.

No cietušās /pers. D/ Valsts policijai adresētā iesnieguma izriet, ka, sākot ar 2019.gada 10.oktobra rītu, /pers. A/ ilgstoši veicis nevēlamu saziņu ar cietušo, proti: agrās rīta stundās un arī dienas laikā uz viņas privāto e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese D/ nosūtījis daudzas e-pasta vēstules ar cietušās dzīvesbiedra /pers. C/ reputāciju graujošu, neslavu ceļošu saturu. /pers. A/ vajāšanas kampaņas ietvaros pie cietušo ģimenes dzīvesvietas vairākkārtīgi un ilgstoši (vairāku dienu garumā) ticis novietots buss */marka/*, kas no abiem sāniem aplīmēts ar /pers. C/ sejas fotogrāfiju un uzrakstu "/nosaukums G/". Turklāt /pers. A/ pie cietušo dzīvesvietas /adrese A/, izvietojis plakātu ar /pers. C/ sejas fotoattēlu un uzrakstu "/nosaukums G/". /pers. A/ vajāšanas darbības to faktiskā izpausmē ir tikušas vērstas ne tikai pret /pers. C/, bet pret visu ģimeni, pret visām /adrese A/, dzīvojošām personām. /pers. A/ uzmācīgās, ilgstošas nevēlamās saziņas rezultātā situācijā, kad /pers. A/ sāka "ložņāt" gar cietušo dzīvesvietu, cietušajai radās pamats baidīties par savu un savu tuvinieku, it īpaši abu nepilngadīgo bērnu, drošību. To pastiprina portālā */tīmekļa vietne D/* pie /pers. A/ rakstiem par /pers. C/ ievietotie komentāri, kuros izteikti aicinājumi nogalināt /pers. C/, iznīcināt cietušo īpašumu. Ar aprakstītajām /pers. A/ darbībām cietušajai nodarītas morālas ciešanas, šo darbību rezultātā pārciešot spriedzi un nemieru (2.sējuma 32.-33.lapa).

Saskaņā ar cietušās /pers. D/ pirmās instances tiesā liecināto jau kopš 2013.gada 21.augusta viņa zinājusi, ka /pers. A/ jūtas /pers. C/ personīgi aizvainots saistībā ar senāku saskarsmi tiesas procesā un gaida atvainošanos, pretējā gadījumā solot atriebties, par ko pats /uzvārds A/ pavēstījis viņai e-pasta vēstulē. To, ka /pers. A/ vēl pirms sava tā saucamā pētījuma sākšanas ir taisījis savu verdiktu, ka /vārds C/ ir /nosaukums G/, zinot kopš 2018.gada 23.jūlija, kad /tīmekļa vietne D/ tika publicēts vēstījums, ka /pers. A/ ir vērsies Nacionālajā arhīvā, pieprasot iespēju iepazīties ar padomju /amats/ /uzvārds C/ taisītajiem spriedumiem, lai /amats/ pētījuma ietvaros izpētītu padomju varas /nosaukums G/ darbību un tās sekas. Tātad, pirms /uzvārds A/ atšķīra pirmo arhivēto materiālu, viņam jau bija skaidrs spriedums un vēstījums publikai. /amats/ pētījumus parasti raksturo vismaz mēģinājumi iegūt iesaistīto personu skaidrojumu vai viedokli par pētāmo tematu. /pers. A/ nekad nekādā formā nav centies pat pajautāt, vai /vārds C/ ir kas sakāms par saviem spriedumiem vai karjeras gaitu. To, ka /uzvārds A/, visticamāk, nav apmierināts ar to, ko atradis Nacionālajā arhīvā, sapratusi 2019.gada 29.oktobrī, kad savā e-pastā saņēmusi kārtējo vēstījumu no sūtītāja, kas parakstījās kā "/nosaukums G/" ar adresi /elektroniskā pasta adrese A/, kam bija pievienota ziņa ar nosaukumu: Sākas papildus informācijas vākšanas kampaņa grāmatai "/nosaukums G/". Pirms tam 2019.gada 10.oktobrī savā personīgajā e-pastā saņēmusi pirmo vēstījumu no šī līdz tam nezināmā sūtītāja ar norādi uz mājas lapu /tīmekļa vietne A/. Personīgi nebijušas nekādas šaubas, ka šis ir /pers. A/ kārtējais projekts. Tomēr sūtītāja anonimitāte, slēpjoties aiz apsūdzošā vārda "/nosaukums G/", un drauds, kas ietverts vārda *atmaskosim* nozīmē, radījis papildus stresu. 14.oktobra rīta no tā paša sūtītāja saņēmusi sūtījumu, kam bija pievienots izķēmots /vārds C/ acu attēls (to forma bija izmainīta un tās bija iekrāsotas sarkanas, tāpēc izskatījās ļaunas), tad sapratusi, ka /uzvārds A/ ieplānotā kampaņa būs nesaudzīga un negodīga – tāda, kas centīsies izmainīt realitāti. Ap to laiku sākusi zaudēt apetīti un spēju normāli aizmigt. 24.oktobrī saņēmusi jau sesto vēstījumu no minētā sūtītāja, ka "jaunās grāmatas autori" ielūdz uz tikšanos Grāmatu svētkos Nacionālajā Bibliotēkā, ar plakātu, kurā redzams /vārds C/ un uzraksts "/nosaukums G/", sapratuši, ka par notiekošo jāinformē nepilngadīgie bērni. 29.oktobrī 11 gadus vecā meita internetā ieraudzījusi attēlu ar šo tā saucamās reklāmas plakātu, kas nofotografēts tieši pie ģimenes mājas vārtiņiem, pēc kā viņa kļuva ļoti satraukta un nobijusies; meita jautājusi, vai "viņi" nāks iekšā arī mājā. Meita arī bijusi pirmais cilvēks ģimenē, kura pamanīja, ka tā saucamais reklāmas busiņš ir novietots zem logiem. Tad meita skaļi kliegusi un pēc tam baidījās iziet no mājām, jo domāja, ka tajā auto kāds slēpjas un varētu gribēt viņu fotografēt vai nolaupīt. Meita arī bēdājās un uztraucās par to, ka viņas skolasbiedri un skolotāji, kuru ceļš uz skolu ved gar vietu, kur bija noparkots buss, varētu padomāt, ka viņas tētis ir kaut kāds ļaundaris. Dažus mēnešus pēc šiem notikumiem meitai naktīs sāka rādīties murgi ar /uzvārds A/, kurš cenšas ienest mājās līķus, un baltiem busiem, kuri izseko. Kā vecākiem tas bija ļoti smagi– apziņa, ka nekādi nevar bērnu pasargāt no šādām bezjēdzīgām psihoemocionālām traumām. Tieši fotogrāfija pie mājas vārtiņiem bija arī tā, kas raisīja nopietnas bailes par to, ka šī kampaņa, ko /uzvārds A/ labpatīk saukt par reklāmas kampaņu, var radīt reālus fiziskas drošības draudus, jo plakāta fonā bija skaidri un nepārprotami atpazīstama māja. To, ka ir nopietni bail par /vārds C/ drošību un veselību, sapratusi 2019.gada 8.novembrī, kad /tīmekļa vietne D/ *Twitter* kontā tika publiskots aicinājums jebkuram nopelnīt 50 *euro*, ja vien izdosies nofotografēt /vārds C/ uz "reklāmas busa" fona. Tajā rītā zvanījusi vīram, kurš jau bija devies uz darbu, un brīdinājusi, ka viņam būtu prātīgi iet uz biroju pa citu ceļu, jo ir iespējams, ka viņu gaidīs kāds, kuram ļoti vajag 50 *euro*. Lasot komentārus portālā /tīmekļa vietne D/ zem topošās grāmatas tā saucamās reklāmas kampaņu aprakstošajiem rakstiem, piemēram: "Ja man tāds kroplis /nosaukums G/ dzīvotu kaimiņos, sen būtu nolinčojis", "Labāk uzspraust uzreiz uz apses mieta", "ar sasietām rokām uz muguras piesiet pie Rīgas apgaismes stabiem", "pakarināt šos mūdžus", "Na nož padlu", "Nekur viņš netiks ievietots, jo viņu nositīs kopā ar sievu", un tamlīdzīgus, tiešām jutusies vajāta un bezspēcīga, jo kā var zināt vai prognozēt, kurā brīdī kāda emocionāli nestabila persona var nolemt, ka šī kūdīšana, aicinājumi ar viņiem vardarbīgi izrēķināties ir ņemami nopietni un īstenojami dzīvē. Bijis bail no svešām mašīnām, kas brauca gar māju, baidījusies par katru ģimenes locekli, kuram bija jābūt ārpus mājas – darbā vai skolā. Psiholoģiski un emocionāli personīgi vissmagākos pārdzīvojumus radījusi apziņa, ka viens pašpasludinājies soģis var mierīgi pakļaut šādai netaisnīgai vajāšanai cilvēku, kurš strādājis savā profesijā, godprātīgi aizstāvot savus klientus, kurš nekad nav izlicies par to, kas nav. Šajā situācijā iesniegums policijā par vajāšanu faktiski bija vienīgā iespēja censties jebkādā veidā pārtraukt apsūdzēto centienus traumēt, pazemot un apdraudēt visu ģimeni. Jo tieši tā uztvērusi apsūdzēto rīcības motīvus – arī /vārds C/ bērniem un kaimiņiem bija jāuzzina, ka /pers. A/ uzskata /vārds C/ par sliktu cilvēku. Mājsaimniecība pilnīgi noteikti nebija normālas reklāmas mērķauditorija – ja uzskata, ka reklāmas mērķis ir pārdot vairāk produkta.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka cietušo /pers. C/ un /pers. D/ liecībās norādītie fakti, kas likti pamatā izskatāmajā lietā pret /pers. A/ un /pers. B/ celtajām apsūdzībām, ir apstiprinājušies, novērtējot tos to kopumā un savstarpējā sakarībā ar citiem krimināllietā iegūtiem pierādījumiem.

Lietai pievienoti ekrānšāviņi no interneta vietnēm /tīmekļa vietne A/ un /tīmekļa vietne C/ (1.sējuma 25.-26.lapa, 3.sējuma 208.-210.lapa), kurās publicēts /pers. C/ sejas daļas kariķēts fotoattēls un teksts, kas norādīts /pers. A/ pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas celtajā apsūdzībā: "/nosaukums G/. Čekisti un komunisti – 3. Jau drīz. Pašlaik notiek darbs pie grāmatas "/nosaukums G/", kas iznāks /tīmekļa vietne D/ sērijā "Čekisti un komunisti". Tā būs veltīta vienam konkrētam uzcītīgam padomju varas izpalīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/". Turklāt abās publikācijās ir atsauce uz e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/ kā sazināšanās vietni.

No lietai pievienotā Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas Šķirējtiesas un starpniecības centra sprieduma lietā Nr./numurs/ izriet, ka domēna nosaukumu /tīmekļa vietne A/ 2019.gada 7.oktobrī, izmantojot ASV Arizonas štatā reģistrēto domēnu reģistrēšanas kompāniju /tīmekļa vietne F/, reģistrējis /pers. K/ no Čehijas Republikas. Minētais domēna nosaukums ticis izmantots tīmekļa (interneta) vietnei (1.sējuma 201.-211.lapa).

Turklāt lietai pievienotas informatīvas izdrukas, no kurām redzams, ka šī ASV Arizonas štatā reģistrētā domēnu reģistrēšanas kompānija /tīmekļa vietne F/ izmantota, 2019.gada 29.oktobrī reģistrējot domēnu /tīmekļa vietne C/ un 2010.gada 16.augustā reģistrējot domēnu /tīmekļa vietne D/ (1.sējuma 249.,250.lapa).

No AS "Swedbank" kriminālprocesā iesniegtā /pers. A/ bankas konta pārskata redzams, ka apsūdzētais veicis maksājumus uz /pers. K/ (Prāgā, Čehijā) bankas kontu 2019.gada 14.oktobrī 235 *euro*, 2019.gada 22.oktobrī 155 *euro*, 2019.gada 8.novembrī 17 *euro*, 2019.gada 15.novembrī 190 *euro*, visos maksājumos kā pamatojums norādīta "parāda atmaksa" (4.sējuma 180.-181.lapa).

Lietai pievienota Latvijas Radio 1.programmā /laiks/ publicētā sludinājuma fragmenta ieraksta kopija, kas apskatīta pirmstiesas kriminālprocesā,

konstatējot, ka audioierakstā dzirdams reklāmas teksts: "/tīmekļa vietne D/ informē, ka tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/" par bijušo padomju /amats/, miljonāru /pers. C/. Ja Jūsu rīcībā ir ziņas par /nosaukums G/ darbību, rakstiet uz e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/. Konfidencialitāte garantēta" (1.sējuma 188.,191.lapa).

Saskaņā ar VAS "Latvijas Radio" sniegto informāciju reklāmas pasūtījumu reklāmai, kas tika izvietota ēterā un atskaņota /laiks/, veica un reklāmu apmaksāja SIA "/nosaukums O/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ (1.sējuma 234.lapa).

Lietai pievienota izdruka par SIA "/nosaukums O/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/), no kuras redzams, ka uz 2019.gada 28.oktobri šajā uzņēmējsabiedrībā bija trīs dalībnieki, to skaitā /pers. A/ un /pers. L/, un viena amatpersona – valdes priekšsēdētājs /pers. A/. Turklāt laikā no 2010.gada 25.oktobra līdz 2017.gada 10.janvārim /pers. L/ bijusi SIA "/nosaukums O/" valdes locekle (firmas.lv izdruka lietas 1.sējuma 27.-28.lapā).

Saskaņā ar /pers. L/ pirmstiesas kriminālprocesā (2021.gada 8.janvārī) sniegtajām liecībām, kopš 2014.gada ar SIA "/nosaukums O/" darbību nodarbojās vienīgi /pers. A/, viņš arī iegādājās un reģistrēja ar SIA "/nosaukums O/" saistīto domēnu /tīmekļa vietne D/. No 2015.gada janvāra pieeja šim portālam bijusi vienīgi /pers. A/, tikai viņš varēja izlemt, ko šajā portālā publicēt. /pers. K/ no Prāgas (e-pasts /elektroniskā pasta adrese G/) lieciniecei esot zināms kā IT speciālists, kurš attālināti sniedzis tehnisku palīdzību, ja radušas problēmas saistībā ar rakstu publicēšanu portālā /tīmekļa vietne D/, piemēram, ja pie raksta bija jāpievieno kāds audiofails. Turklāt /pers. L/ norādījusi, ka viņai nekad nav bijusi pieeja SIA "/nosaukums O/" bankas kontam vai kartei un viņa nekad nav slēgusi nekādus līgumus SIA "/nosaukums O/" vārdā (2.sējuma 110.-112.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa no augstāk minēto pierādījumu kopuma secina, ka ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīti /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā norādītie fakti par to, ka viņš 2019.gada 7. un 29.oktobrī ar sev pazīstamā IT speciālista /pers. K/ starpniecību iegādājās un reģistrēja interneta domēnus /tīmekļa vietne A/ un /tīmekļa vietne C/, pēc kā šajās interneta vietnēs publicēja iepriekš norādīto attēlu un tekstu. Šajos interneta portālos publicētais teksts un /datums/Latvijas Radio 1.programmas ēterā publicētā reklāma satur atsauci uz vienu un to pašu e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese A/, kas viennozīmīgi norāda uz to, ka šis bija /pers. A/ izveidots un kontrolēts elektroniskais pasts. Turklāt ir pierādīts, ka /pers. A/ apsūdzībā norādītajā laikā bija vienīgā SIA "/nosaukums O/" amatpersona un tieši viņa kontrolē atradās interneta vietne /tīmekļa vietne D/.

Lietai pievienotas izdrukas no interneta vietnes /tīmekļa vietne D/ (1.sējuma 30.,36.,39.,43.,46.,48.,104.-105.,114.lapa, 4.sējuma 32.-74.,83.-88.lapa), kas satur laikā no 2019.gada 15.oktobra līdz 2020.gada 8.martam publicētus rakstus, kuros apgalvots, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/", "padomju okupācijas varas palīgs un līdzskrējējs", "padomju /nosaukums G/", "uzticamais padomju varas /nosaukums G/", "viens no /nosaukums G/ sugas".

Lietai pievienoti ekrānšāviņi no /tīmekļa vietne D/ konta ierakstiem sociālajā tīklā *Twitter*: 2019.gada 29.oktobra ieraksts, kam pievienots attēls – uz cietušo dzīvesvietas fona nofotografēts plakāts, kurā attēlots /pers. C/ (1.sējuma 37.,38.lapa), 2019.gada 7.novembra ieraksti, kuriem pievienots attēls – pie tiesu nama /adrese C/, novietots transportlīdzeklis ar uzlīmētu cietušā sejas daļas attēlu (1.sējuma 108.,113.lapa), 2019.gada 8.novembra ieraksti, kuriem pievienots attēls – autostāvvietā pie cietušā darba vietas novietots iepriekš minētais transportlīdzeklis, un teksts: "Vai vēlaties nopelnīt 50 eiro? Nofotografējiet bijušo padomju /nosaukums G/, tagadējo miljonāru /pers. C/ uz šī busiņa fona, kad viņš /vieta I/ izkāpis no sava /marka/ un dodas uz biroju /vieta J/, publicējiet foto – un lieta darīta! (1.sējuma 115.,116.lapa).

Lietai pievienota izdruka no masu saziņas līdzekļa www.nra.lv, kurā /datums/publicēta intervija ar /pers. A/, kurš apgalvo, ka /pers. C/ ir "/nosaukums G/", "padomju /nosaukums G/", "viens no /nosaukums G/ sugas" (1.sējuma 100.-102.lapa).

No liecinieka /pers. M/ pirmstiesas kriminālprocesā (2021.gada 11.janvārī) sniegtajām liecībām izriet, ka viņš 2019.gada novembrī intervēja /pers. A/ (intervija publicēta /datums/ Neatkarīgās Rīta avīzes portālā www.nra.lv ar nosaukumu "/pers. A/: /nosaukums G/ šeit joprojām dzīvo kā nieres taukos"). Publicētajā intervijā uz jautājumiem sniegtās atbildes palikušas oriģinālajā izklāstā ar /pers. A/ izmantotajiem terminiem, tādiem kā /nosaukums G/, čekists, varas līdzskrējējs un citi (2.sējuma 116.lapa).

Šī /pers. A/ Neatkarīgās Rīta avīzes portālā /datums/publicētā intervija nākošajā dienā (/datums/) pārpublicēta interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ (1.sējuma 104.-105.lapa).

Izvērtējusi augstāk minētajos interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ publicētajos rakstos, /tīmekļa vietne D/ konta ierakstos sociālajā tīklā *Twitter* un masu saziņas līdzeklī www.nra.lv /datums/publicētajā intervijā norādītās ziņas un to pasniegšanas veidu, Vidzemes apgabaltiesai nerodas šaubas, ka visu šo rakstu un ierakstu autors ir /pers. A/. Turklāt minētajās publikācijās norādītās ziņas tādā pašā izteiksmes veidā ietvertas 2019.gada 17.oktobrī Latvijas /amats/ un /amats/ palīgiem no /pers. A/ kontrolē esošā elektroniskā pasta adreses /elektroniskā pasta adrese A/ nosūtītajā e-pasta vēstulē.

Lietai pievienotas cietušajam /pers. C/ un viņa /amats/ birojam adresēto e-pasta vēstuļu izdrukas, kuras nosūtījis /nosaukums G/ no /elektroniskā pasta adrese A/ (1.sējuma 49.,50.-52.,53.-54.,55.,57.-58.,59.,60.-61.,62.-64.,65.-67.,68.-69.,117.-118.,124.-127.,132.,244.lapa).

Lietai pievienotas cietušajai /pers. D/ adresēto e-pasta vēstuļu izdrukas, kuras nosūtījis /nosaukums G/ no /elektroniskā pasta adrese A/ (1.sējuma 86.-87.,88.,89.-90.,91.-93.,94.-96.,97.-98.,119.,120.-123.lapa, 2.sējuma 4.-31.lapa).

No SIA "Inbokss" atbildes uz pieprasījumu redzams, ka uz /pers. D/ e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese D/ laikā no 2019.gada 10.oktobra līdz 2019.gada 7.novembrim saņemtas divpadsmit sūtītāja /nosaukums G/ elektroniskā pasta vēstules no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese A/ (2.sējuma 236.lapa).

Izvērtējusi augstāk minēto e-pasta vēstuļu saturu, to skaitu un nosūtīšanas laikus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka ir pierādīti /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā norādītie fakti par to, ka viņš, izmantojot elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese A/, laikā no 2019.gada 10.oktobra līdz 13.novembrim ne mazāk kā četrpadsmit reizes agrās rīta stundās sūtīja uzmācīga un aizskaroša satura vēstules uz /pers. C/ un viņa darba vietas elektroniskā pasta adresēm, kā arī laikā no 2019.gada 10.oktobra līdz 7.novembrim divpadsmit reizes šāda satura vēstules pārsvarā agrās rīta stundās nosūtīja uz /pers. C/ dzīvesbiedres /pers. D/ elektroniskā pasta adresi.

Lietai pievienotas /amats/ un /amats/ palīgiem adresēto e-pasta vēstuļu izdrukas, kuras 2019.gada 14.oktobrī, 17.oktobrī, 24.oktobrī un 7.novembrī nosūtījis /nosaukums G/ no /elektroniskā pasta adrese A/, izmantojot Latvijas /amats/ kolēģijas mājas lapā/tīmekļa vietne B/ paredzēto sagatavi e-pastu nosūtīšanai (1.sējuma 128.-131.,151.,154.,155.,156.,157.,158.-159.,163.-169.,235.-239.lapa).

2019.gada 14.oktobrī plkst.12.33 e-pasta vēstule uz /amats/ padomes e-pastu /elektroniskā pasta adrese E/ no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese A/ tikusi nosūtīta no IP adreses, kas pieder SIA "Tet" (1.sējuma 228.lapa). Saskaņā ar SIA "Tet" sniegto informāciju 2019.gada 14.oktobrī plkst.12.33 šīs saziņa veikta no IP adreses, kas ierīkota /adrese I/, kas tajā laikā bija deklarēta kā /pers. B/ dzīves vieta (2.sējuma 225.-226.lapa, 4.sējuma 106.lapa).

Saskaņā ar Informācijas tehnoloģiju drošības incidentu novēršanas institūcijas "CERT.LV" sniegto informāciju e-pasta vēstules uz /amats/ padomes e-pastu /elektroniskā pasta adrese E/ no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese A/ 2019.gada 17.oktobrī plkst.13.37 un 24.oktobrī plkst.13.11 tikušas nosūtītas no IP adresēm, kas pieder /iestāde A/ (2.sējuma 228.lapa). Savukārt /iestāde A/ informējusi, ka IP adrese, no kuras 2019.gada 17.oktobrī plkst.13.37 notikusi saziņa ar e-pastu /elektroniskā pasta adrese E/, piešķirta studentu apmācībai paredzētam datoram Sociālo zinātņu fakultātē /adrese J/, /numurs/.kabinetā, bet IP adrese, no kuras 2019.gada 24.oktobrī plkst.13.11 notikusi saziņa, tiek izmantota bezvadu interneta klientu apkalpošanai, un norādītajā laikā to lietoja ap 200 līdz 400 reģistrēti lietotāji (2.sējuma 230.lapa).

No /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām izriet, ka 2019.gadā viņa mācījās /iestāde A/ Sociālo zinātņu fakultātē komunikāciju

zinātņu 3.kursā kopā ar /pers. B/ meitu. Zinājusi, ka /pers. B/ ir saistīta ar /nozare/, jo dažkārt piedāvājusi nopelnīt saistībā ar viņas darbu, visbiežāk – interviju šifrēšanu. 2019.gada oktobrī divas reizes saņēmusi savā e-pastā uzdevumus no /pers. B/. Caur /nozare A/ kolēģijas mājaslapu bija jānosūta katram /amats/ e-pastā norādītais teksts, norādot nosūtītāja e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/, bez vārda, uzvārda un kontakta telefona. Neiedziļinoties teksta saturā, 2019.gada 17.oktobrī sūtījusi e-pastus no /iestāde A/ mācību datora /adrese J/, bet 2019.gada 24.oktobrī sūtījusi e-pastus /amats/ no sava datora, izmantojot /iestāde A/ WiFi pieslēgumu. 2019.gada 18.oktobrī no /pers. B/ saņēmusi samaksu par savu darbu, tas ir, par e-pastu sūtīšanu /amats/ un par deputātu saraksta sastādīšanu ar publicētajām deputātu e-pasta adresēm. No /pers. B/ piedāvājuma papildus nopelnīt par darbu /iestāde/ 2019.gada 25. un 26.oktobrī esot atteikusies (2.sējuma 101.-102.lapa).

/pers. H/ liecībai pievienojusi no /pers. B/ saņemto e-pastu izdrukas, no kurām redzams, ka 2019.gada 17.oktobrī plkst.9.47 /pers. B/ lieciniecei pārsūtījusi /pers. A/ 2019.gada 17.oktobrī plkst.6.42 /pers. B/ (/uzvārds B/) nosūtītu šāda satura e-pasta vēstuli: Vēl divas lietas /uzvārds C/ sakarā: 1) uztaisi visu Saeimas deputātu epastu sarakstu, 2) aizsūti vēlreiz visiem /amats/ šito: "Sērijā "Čekisti un komunisti" tiek gatavota izdošanai grāmata "/nosaukums G/". Pašlaik ir sākts darbs pie grāmatas "/nosaukums G/", kas iznāks /tīmekļa vietne D/ sērijā "Čekisti un komunisti". Šī grāmata būs veltīta vienam vienīgam padomju okupācijas varas palīgam un līdzskrējējam – bijušajam padomju tautas /amats/, tagadējam /amats/ un miljonāram /pers. C/. Ja arī Jums ir informācija, kas varētu noderēt šai grāmatai, lūdzu, sazinieties ar mums pa e-pastu /elektroniskā pasta adrese A/. Plašāka informācija par jauno grāmatu atrodama interneta vietnē /tīmekļa vietne A/." (2.sējuma 103.,105.lapa). 2019.gada 24.oktobrī plkst.12.07 /pers. B/ lieciniecei /pers. H/ pārsūtījusi /pers. A/ 2019.gada 24.oktobrī plkst.6.55 /pers. B/ (/uzvārds B/) nosūtītu šāda satura e-pasta vēstuli: Šito atkal vajadzētu šodien visiem /amats/ izsūtīt: "Labdien! Grāmatas "/nosaukums G/" ("Čekisti un komunisti – 3") izdevēji Jūs laipni ielūdz uz Rīgas 21. Grāmatu svētkiem, kuri šo piektdien un sestdien, 25. un 26.oktobrī notiks "Gaismas pilī" – Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Domājam, ka šī ir piemērota vieta, kur… bet to Jūs redzēsiet uz vietas. Ielūgts būs arī grāmatas galvenais "varonis" un daži no viņa "taisnprātības" upuriem. Plašāka informācija – /tīmekļa vietne A/." (2.sējuma 104.lapa). No /pers. H/ nopratināšanas protokolam pievienotās e-pasta izdrukas redzams, ka 2019.gada 17.oktobrī lieciniece /pers. B/ nosūtījusi Saeimas deputātu sarakstu ar deputātu oficiālajām e-pastu adresēm (2.sējuma 106.,107.lapa).

No AS "Citadele banka" kriminālprocesā iesniegtās /pers. B/ bankas konta izdrukas redzams, ka 2019.gada 18.oktobrī veikts pārskaitījums 55 *euro* /pers. H/ ar darījuma aprakstu "/nosaukums U/" (4.sējuma 137.lapa).

Izvērtējusi augstāk minēto pierādījumu kopumu, Vidzemes apgabaltiesa secina, ka ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīti /pers. B/ izvirzītajā apsūdzībā norādītie fakti par to, ka viņa 2019.gada 17. un 24.oktobrī veica aktīvas darbības, iesaistot citu personu (/pers. H/), lai nosūtītu /pers. A/ sastādītās elektroniskā pasta vēstules /pers. C/ kolēģiem – /amats/ un /amats/ palīgiem, kuru elektroniskā pasta adreses ir reģistrētas /nosaukums A/. Ar /pers. H/ liecībai pievienotajām e-pastu izdrukām viennozīmīgi ir pierādīts, ka 2019.gada 17. un 24.oktobrī /amats/ un /amats/ palīgiem nosūtīto vēstuļu autors ir /pers. A/, jo viņa agrās rīta stundās nosūtītās elektroniskā pasta vēstules /pers. B/ tālāk pārsūtīja lieciniecei. Turklāt nav apšaubāms, ka /pers. B/ zināja, ka vēstules /amats/ tiek nosūtītas, lai atbalstītu /pers. C/ vajāšanu, par ko liecina /pers. A/ viņai adresētajā vēstulē norādītais "vēl divas lietas /uzvārds C/ sakarā" un "aizsūti vēlreiz visiem /amats/". Lai arī /pers. B/ nav celta apsūdzība saistībā ar 2019.gada 14.oktobrī /amats/ un /amats/ palīgiem no /elektroniskā pasta adrese A/ nosūtīto /pers. A/ elektroniskā pasta vēstuli, ir pierādīts, ka minētā vēstule tikusi nosūtīta no /pers. B/ dzīvesvietā ierīkotās IP adreses.

Saskaņā ar VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" sniegto informāciju par automobiļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašnieku 2019.gada 31.oktobrī /pilsēta/ klientu apkalpošanas centrā reģistrēts /pers. N/, kā turētāja reģistrēta /pers. B/ (2.sējuma 139.lapa). No CSDD izsniegtā videomateriāla par reģistrācijas procesu redzams, ka 2019.gada 31.oktobrī ap plkst.15.00 /pilsēta/ klientu apkalpošanas centrā pie automobiļa pārreģistrācijas piedalījusies /pers. B/ (2.sējuma 142.-145.lapa).

Liecinieks/pers. N/ pirmstiesas kriminālprocesā liecinājis, ka 2019.gada 31.oktobrī uz viņa vārda tika reģistrēta automašīna */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pēc viņa paziņas /pers. B/ lūguma. /pers. B/ piezvanījusi un lūgusi palīdzēt novērtēt viņas iepriekš noskatītās automašīnas tehnisko stāvokli. Braukuši ar vilcienu uz kādu vietu Latgalē, un pēc automašīnas apskates tajā pašā dienā automašīna tikusi pārreģistrēta. Pārdevējai par automašīnu ap 500 *euro* samaksājusi /vārds B/, kura tikusi norādīta kā minētās automašīnas lietotāja. Pēc iegādes automašīna atvesta uz Rīgu, kur to atstājis kādā centra autostāvvietā, bet automašīnas atslēgas palikušas pie /vārds B/. Pēc vairākām dienām /vārds B/ piezvanījusi un lūgusi novērst problēmas ar automašīnas apgaismojumu, automašīnu labojis Lielvārdē. Neatceroties, vai uz automašīnas virsbūves tad bija kādi attēli vai reklāma. Pēc remonta automašīnu aizdzinis atpakaļ uz Rīgu (2.sējuma 70.-72.lapa).

Liecinieks/pers. O/, SIA "/nosaukums V/" valdes priekšsēdētājs, pirmstiesas kriminālprocesā liecinājis, ka 2019.gada 31.oktobrī pie viņa vērsās paziņa /pers. A/ saistībā ar savas grāmatas reklāmu. /pers. A/ e-pastā atsūtījis sagatavoto reklāmas maketu, telefoniski izrunājuši detaļas, tehniskos jautājumus. Tā kā šo reklāmu bija nepieciešams uzlīmēt uz kādas automašīnas, tad ieteicis vērsties pie paziņas /pers. R/, kuram ir saistība ar autoservisu. Pārsūtot /pers. A/ reklāmas maketu tālāk, nekādā veidā šo maketa attēlu neesot rediģējis. Vēlāk automašīnu, uz kuras bija izvietota /pers. A/ grāmatas reklāma, esot redzējis pie /vieta C/. Tad uzzinājis, ka šajā reklāmā attēlots /pers. C/ (2.sējuma 76.lapa). Liecībai /pers. O/ pievienojis /pers. A/ 2019.gada 31.oktobrī plkst.16.56 viņam nosūtītā e-pasta izdruku ar sagatavoto reklāmas maketu, kas satur /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata" (2.sējuma 77.-78.lapa).

Saskaņā ar /adrese H/, izvietotā autoservisa SIA "/nosaukums Z/" direktores /pers. P/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegto liecību 2019.gada novembrī dēls /vārds R/ vērsās pie viņas ar lūgumu, lai aizdod autoboksu viņa paziņām virsbūves darbiem, jo bija nepieciešams uzlīmēt automašīnai kaut kādu uzlīmi. Ar to nodarbojas /vārds O/ no SIA "/nosaukums V/". Zinot, ka šie darbi tika veikti, lai gan pati personīgi to automašīnu neesot redzējusi (2. sējuma 73.-74.lapa).

Liecinieks/pers. R/ pirmstiesas kriminālprocesā liecinājis, ka 2019.gada 31.oktobrī viņam piezvanīja darījumu partneris no SIA "/nosaukums V/" /pers. O/, kurš teica, ka viņam ir klients, kuram nepieciešams aplīmēt automašīnu ar reklāmu. Tā kā viņa (liecinieka) firma "/nosaukums AA/" tajā laikā nodarbojusies ar reklāmas materiālu izgatavošanu, tai skaitā arī automašīnu aplīmēšanu, tad piekritis veikt šo darbu. /vārds O/ uz e-pastu atsūtījis reklāmas maketu. Jautājis, kas tā par reklāmu, vai nav saistīta ar politiku, uz ko /vārds O/ atbildējis, ka tā ir kādas grāmatas reklāma. Makets ticis drukāts uz platformāta printera, uz pašlīmējošas lentes, kas pēc tam uzlīmēta automašīnai. Aplīmēšanas darbi veikti mammas autoservisā "/nosaukums Z/". Ar mašīnu 2019.gada 31.oktobrī atbraukusi kāda sieviete, kura iepriekš piezvanījusi, vēlāk no viņas saņēmis īsziņu, ka automašīna atstāta /adrese K/, un atslēgas ir mašīnā. Mašīnu aplīmējis 2019.gada 3.novembrī, kad mašīna bija gatava, šai sievietei piezvanījis. Pēdējo reizi mašīnu redzējis 2019.gada 4.novembrī (2.sējuma 87.-90.lapa). No /pers. R/ liecībai pievienoto e-pastu izdrukas redzams, ka /pers. O/ 2019.gada 31.oktobrī plkst.17.07 pārsūtījis lieciniekam /pers. A/ e-pastu ar sagatavoto reklāmas maketu, kas satur /pers. C/ sejas attēla fragmentu un uzrakstu "/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata", savukārt liecinieks /pers. O/ tajā pašā vakarā plkst.19.05 nosūtījis izstrādāto vizualizāciju par reklāmas izvietošanu uz transportlīdzekļa virsbūves sānu malām, pēc stundas saņemot atbildi no /pers. O/, ka klients šo piedāvājumu ir apstiprinājis (2.sējuma 91.-92.lapa).

Izvērtējusi augstāk norādīto pierādījumu kopumu par transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ iegādi un tā nogādāšanu 2019.gada 31.oktobrī autoservisā aprīkošanai ar reklāmu, Vidzemes apgabaltiesa secina, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ ir veikuši saskaņotas darbības, kuras aptver vienots nodoms. Par to liecina fakts, ka /pers. A/ akceptēja sevis pasūtītās reklāmas izvietošanu uz baltas krāsas busiņa laikā, kad /pers. B/ un viņas paziņa ar /pilsēta/ pārreģistrēto transportlīdzekli */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (baltas

krāsas busiņu) vēl nemaz nebija ieradušies Rīgā. Turklāt /pers. B/ vienīgi no /pers. A/ varēja uzzināt, ka busiņš jānovieto pie autoservisa /adrese K/.

No stāvlaukumā /adrese B/, veiktās videonovērošanas ierakstiem, kas apskatīti pirmstiesas kriminālprocesā, redzams, ka 2019.gada 8.novembrī plkst.11.38 /pers. A/ ar telefonu fotografē /pers. C/ automašīnu */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pēc tam plkst.12.06 /pers. A/ pie šīs automašīnas uzstāda plakātu un nofotografē plakātu uz automašīnas fona. 2019.gada 12.novembrī plkst.6.52 pretī stāvvietai tiek novietots baltas krāsas mikroautobuss, kuram sānos uz virsbūves izvietots tumšas krāsas zīmējums, turklāt transportlīdzekļa novietošanas laikā uz ietves atrodas kalsnas miesas būves sieviete baltā garā mēteli, no transportlīdzekļa pēc tā novietošanas izkāpj vadītājs un aiziet prom. 2019.gada 14.novembrī plkst.6.26 iepriekš minētais transportlīdzeklis tiek aizbraukts prom no šīs vietas (apskates protokols ar pielikumiem 1.sējuma 171.-178.lapā).

No Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes sniegtās informācijas izriet, ka automašīna */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ 2019.gada 14.novembrī tika novietota stāvēšanai pie Latvijas Republikas Ministru kabineta ēku kompleksa /adrese L/, neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumos Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" noteiktās prasības (2.sējuma 161.,163.-169.lapa).

Rīgas pašvaldības policijas sniegtajā informācijā fiksētas automašīnas */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ atrašanās vietas, proti: 2019.gada 7.novembrī plkst.15.49 /adrese C/ (pie tiesas ieejas stāv busiņš ar reklāmu); 2019.gada 8.novembrī plkst.9.36 /vieta I/ (novietots stāvēšanai Brīvības un Dzirnavu ielu krustojumā, maksas stāvvietā Brīvības ielas pusē); 2019.gada 14.novembrī plkst.16.32 /adrese A/ (novietots pie nama uz ielas); 2019.gada 21.novembrī plkst.7.25 /adrese F/; 2019.gada 21.novembrī plkst.18.23 /adrese G/ (pie /vieta D/ centrālās ieejas); 2019.gada 25.novembrī plkst.8.35 /adrese G/ (ilgstoši novietots aizlieguma zonā pie /vieta D/ centrālās ieejas); 2019.gada 29.novembrī plkst.11.18 uz /vieta H/ pretī namam Nr./numurs/ (2.sējuma 171.-175.lapa). /pers. B/ 2019.gada 2.decembrī ir apmaksājusi vienu naudas sodu par iepriekš minētā transportlīdzekļa pieļautajiem stāvēšanas noteikumu pārkāpumiem (2.sējuma 178.lapa). Pirmstiesas kriminālprocesā veikta Rīgas pašvaldības policijas sniegtajai informācijai pievienoto fotoattēlu apskate – attēlos redzama transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ atrašanās augstāk noradītajās vietās Rīgā (protokoli ar pielikumiem 2.sējuma 179.-200.,203.-205.lapā).

Liecinieks/pers. I/ pirmstiesas kriminālprocesā liecinājis, ka 2019.gada novembrī viņam piezvanīja sieviete, kura sevi nosauca par /vārds B/ un piedāvāja darbu – novietot automašīnu */marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, dažādās viņas norādītajās vietās Rīgā. Satikušies 2019.gada19.novembrī agri no rīta Mežaparkā, /vieta H/. /vārds B/ aizvedusi līdz baltam busiņam, kuram uz sāniem bija grāmatas reklāma. /vārds B/ paskaidrojusi, ka viņa darbs ir pārvietoties ar šo automašīnu pa Rīgu un novietot to pie tām ēkām, kuras viņa parādīs, bildēt automašīnu pie novietotajām ēkām un nosūtīt viņai bildi. Tajā pašā dienā novietojis busiņu pie tiesas ēkas /adrese C/. Tur ieradusies arī /vārds B/ un nobildējusi busiņu pie tiesas ēkas. Tad 2019.gada 21.novembrī pārvietojis automašīnu pie /vieta C/ /adrese F/, tā bijusi pēdējā reize, kad ar to braucis. Tajā vakarā automašīnu atstājis pie /vieta D/ ēkas /adrese G/. Uz /adrese G/ busiņā braukusi arī /vārds B/, viņa piemeklējusi labāko vietu busiņa novietošanai. Saņēmis samaksu par darbu skaidrā naudu un ar pārskaitījumu uz kontu, maksātājs norādīts /uzvārds B/ No turpmākā darba pats atteicies, jo lika novietot automašīnu pie Ministru kabineta, kas licies aizdomīgi (2. sējuma 40.-45.,53.-55.lapa).

No protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. I/ atpazinis /pers. B/ kā sievieti, kura viņam piedāvāja darbu (2.sējuma 51.-52.lapa).

No lietai pievienotās /pers. I/ bankas konta izdrukas redzams, ka viņš saņēmis no /pers. B/ 20 *euro*, maksājuma pamatojums – Parāda atmaksa /vieta K/ (2. sējuma 50.lapa).

No AS "Citadele banka" pievienošanai krimināprocesam izsniegtās /pers. B/ bankas konta izdrukas redzams, ka 2019.gada 20.novembrī veikts pārskaitījums 20 *euro* /pers. I/ ar darījuma aprakstu "Parāda atmaksa /vieta K/" (4.sējuma 138.lapa).

Saskaņā ar Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes inspektora Valsts amatpersona pirmstiesas kriminālprocesā sniegto liecību 2019.gada 21.novembrī viņš apsargāja objektu Augstākā tiesa, /adrese F/. No rīta pirms plkst.8.00 ierodoties darbā, pie tiesas ieejas pamanījis automašīnu */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurai Pašvaldības policijas darbinieks jau formēja protokolu. Automašīna nostāvējusi visu dienu bez attiecīgas atļaujas. Dienas beigās ap plkst16.00 automašīnai pakaļ atnācis vīrietis. Pārbaudot vīrieša personību, viņš uzrādījis derīgu pasi uz /pers. I/ vārda; kopā ar viņu bijusi kāda sieviete (2.sējuma 64.lapa).

Saskaņā ar /pers. S/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegto liecību 2019.gada novembrī viņš atradis sludinājumu, ka tiek meklēts autovadītājs. Saistībā ar šo sludinājumu saticies ar sievieti, kura piedāvāja darbu novietot reklāmas busiņu tajās vietās, kurās viņa norādīs. Pēc sievietes vārdiem viņa esot kāda uzņēmuma pilnvarotā persona, kura nodarbojas ar reklāmu, un viņi meklē vadītāju. Sieviete parādījusi attēlu ar baltu vecu busiņu */marka/* ar kādu reklāmu uz virsbūves, busiņš bija novietots pie /vieta B/ /adrese C/. Par minēto darbu solīta samaksa 20 *euro* dienā. Tā kā nav varējis strādāt katru dienu, bet sievietei vajadzēja vienu autovadītāju, tad nav varējuši vienoties (2.sējuma 95.-97.lapa).

No protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. S/ atpazinis /pers. B/ kā sievieti, kura viņam piedāvājusi darbu (2.sējuma 98.-99.lapa).

Izvērtējusi augstāk minēto pierādījumu kopumu, Vidzemes apgabaltiesa secina, ka ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīti /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā norādītie fakti par to, ka viņš fotografēja plakātu ar /pers. C/ attēlu un uzrakstu "*/nosaukums G/, /tīmekļa vietne A/. Jaunā grāmata jau drīz*", pie kam darīja to gan 2019.gada 29.oktobrī pie cietušā ģimenes dzīvesvietas, gan 2019.gada 8.novembrī pie autostāvvietas, kur bija novietota cietušajam piederošā automašīna; pēc tam ievietojot uzņemtās fotogrāfijas masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter*, apsūdzētais publiskoja /pers. C/ identificējošas ziņas par dzīvesvietu un izmantoto transportlīdzekli. Turklāt ir pierādīti /pers. B/ izvirzītajā apsūdzībā norādītie fakti par to, ka viņa atbalstīja /pers. C/ vajāšanu, kas izpaudās kā transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, uz kura bija attēlots cietušā sejas fragments un uzraksts "*/nosaukums G/. /tīmekļa vietne D/ jaunā grāmata*", pārvietošana un mērķtiecīga novietošana pie cietušā ģimenes dzīvesvietas (gan tieši pie mājas /adrese A/, gan uz /vieta H/ pie kaimiņos esošā /numurs/.nama), pie cietušā darba vietas un tās tuvumā izvietotās autostāvvietas, pie tiesu namiem /adrese C/, /adrese L/ un /adrese F/, kā arī pie /vieta D/.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka šajā spriedumā sniegtajā pierādītā noziedzīgā nodarījuma aprakstā norādītās /pers. A/ darbības ir kvalificējamas kā Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzēts noziedzīgs nodarījums, bet /pers. B/, atbalstot /pers. A/, veiktās darbības ir kvalificējamas kā Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzēts noziedzīgs nodarījums.

Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums – vajāšana – izpaužas citas personas vairākkārtējā vai ilgstošā izsekošanā, novērošanā, draudu izteikšanā šai personai vai nevēlamā saziņā ar šo personu. Minētās vajāšanas izpausmes vērstas uz cietušo iebiedēšanu, lai viņiem būtu pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību.

Likumprojekta "Grozījumi Krimināllikumā" (2017.gada 8.jūnija likums) anotācijā norādīts, ka šīs tiesību normas nolūks ir atklāt tādas vardarbīgas rīcības modeļa kriminālo būtību, kuras atsevišķi elementi, ja tie tiek apskatīti atsevišķi, ne vienmēr ir nelikumīga darbība.

Vajāšanu var izdarīt vairākos veidos – tā var izpausties kā uzmācīga komunikācija, miera traucēšana, sekošana, ilgstoša uzturēšanās vienā vietā, lai novērotu citu personu, vai citas personas aizskaršana jebkurā citā līdzīgā veidā bez likumīga iemesla. Tā var izpausties kā pietuvošanās personai vai tās konfrontēšana, sazināšanās ar darba devēju, darba kolēģiem vai ar kaimiņiem. Vajāšanu var realizēt, arī vienkārši atrodoties pie personas privātīpašuma

vai iekļūstot tajā, sūtot, piegādājot, novietojot materiālu vai objektu vajātajai personai pieejamā vietā bez jebkāda iemesla. Vajāšana var ietvert arī informācijas ievākšanu par personu, komunicēšanu ar vajātajai personai tuvu cilvēku.

Lai atzītu draudīgās darbības par vajāšanu, tām jābūt veiktām tīši un ar nolūku iedvest bailes upurim, rīcībai jāietver atkārtoti nozīmīgi notikumi. Jāpastāv objektīviem apstākļiem, kas liecina par to, ka vajātājs varētu nodarīt kaitējumu vajātajam vai tā tuviniekiem [..]. Vajātājam var būt objektīvi motīvi apdraudēt mīnēto personu drošību – atriebība, greizsirdība, mantkārība. No valodniecības aspekta latviešu valodā jēdziens "vajāt" nozīmē: 1) sekot (kam), lai to notvertu; dzīties pakaļ; 2) uzmācīgi, neatlaidīgi vērsties (pie kāda), traucēt; pastāvīgi nodarbināt kāda prātu, domas. Vajāšanas jēdziena skaidrojums ietver nepieciešamību darbībām būt neatlaidīgām, traucējošām un ilgstošām, lai tās varētu definēt kā vajāšanu (*pieejams:http://titania.saeima.lv/LIVS12/SaeimaLIVS12.nsf/0/1995DC23D08AA716C225808E002F9306?OpenDocument#b*).

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā vajāšana izpaudusies kā /pers. C/ izsekošana un nevēlama saziņa ar cietušo un viņa dzīvesbiedri /pers. D/, mēneša laikā nosūtot minētajām personām vairāk par desmit elektroniskā pasta vēstulēm. Turklāt /pers. C/ vajāšana izpaudusies kā nevēlama saziņa (elektroniskā pasta vēstuļu nosūtīšana) ar cietušā darba kolēģiem viņa /amats/ birojā un ar cietušā profesijai piederīgām personām, izmantojot /nosaukums A/ mājas lapu /tīmekļa vietne B/. /pers. C/ vajāšana (izsekošana) izpaudusies arī kā viņa ģimenes dzīves vietu, cietušā darba vietu, izmantotā transportlīdzekļa un transportlīdzekļa stāvvietu identificējošas informācijas fiksēšana un publicēšana masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tiklā *Twitter*, tādējādi padarot šo informāciju pieejamu neierobežoti plašam cilvēku lokam. Par /pers. C/ vajāšanu (izsekošanu) uzskatāma arī transportlīdzekļa, uz kura attēlota viņa seja, ilgstoša novietošana pie cietušā ģimenes dzīves vietas un tās tuvumā, pie cietušā darba vietas un darba vietas tuvumā esošās transportlīdzekļa stāvvietas, kā arī pie tiesu ēkām, kurās cietušais veica savus darba pienākumus. Nepārprotami uz tiešu nolūku veikt /pers. C/ vajāšanu norāda 2019.gada 8.novembrī sociālajā tīklā *Twitter* publicētais aicinājums izsekot cietušo, lai viņu nofotografētu, par to apsolot atlīdzību.

Vidzemes apgabaltiesa nepiekrīt apsūdzētā /pers. A/ liecībās un viņa aizstāves apelācijas sūdzībā paustajam viedoklim, ka visas iepriekš minētās darbības ir uzskatāmas nevis par /pers. C/ vajāšanu, bet gan par reklāmas kampaņu apsūdzētā sagatavotajai grāmatai "/nosaukums G/" par cietušā padomju okupācijas laikā parakstītajiem spriedumiem. Ievērojot Krimināllikuma 132.[1]pantā ietvertā tiesiskā regulējuma mērķi, kas vērsts uz tāda vardarbīgas rīcības modeļa kriminālās būtības atklāšanu, kuras atsevišķi elementi, ja tie tiek apskatīti atsevišķi, ne vienmēr ir nelikumīga darbība, apsūdzēto /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu veiktās vajāšanas darbības ir vērtējamas kopumā.

Judikatūrā atzīts, ka noskaidrojot, vai apsūdzētajam ir nolūks likt personai baidīties par savu vai tuvinieku drošību, ir vērtējams, kādu apzinātu uzvedības veidu persona ievēro kopumā, lai nopietni satrauktu citu personu, darbību ilgums, intensitāte un sistemātiskums. Turklāt ļaunprātīgām darbībām nav jābūt vienveidīgām (*skat. Senāta 2021.gada 15.decembra lēmumu lietā Nr.SKK-181/2021*). To, vai draudi ir bijuši reāli, katrā konkrētā gadījumā izlemj tiesa, ņemot vērā gan faktiskos lietas apstākļus, gan arī cietušā psihisko attieksmi pret izteiktajiem draudiem (*skat. Senāta 2013.gada 20.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-288/2013*).

Vidzemes apgabaltiesai nav pamata apšaubīt cietušo /pers. C/ un /pers. D/ kriminālprocesā sniegtajās liecībās norādītos faktus par nemieru, pastāvīgo spriedzi un aizvien pieaugošajām bailēm par savu un savu tuvinieku, tostarp nepilngadīgo bērnu, drošību, ko radīja apsūdzēto rīcība, sākotnēji nosūtot elektroniskā pasta vēstules, bet turpmāk izvietojot plakātu un transportlīdzekli ar /pers. C/ attēlu pie ģimenes dzīves vietas, fotoattēlus ar cietušā dzīves un darba vietu ievietojot masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne D/ un sociālajā tīklā *Twitter* ar aicinājumu izsekot cietušo un par samaksu veikt viņa fotografēšanu. Šādos apstākļos cietušajiem bija objektīvs pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību. Uz to vienmozīmīgi norāda arī /pers. C/ rīcība, 2019.gada 14.novembrī vēršoties policijā ar iesniegumu par viņa un viņa tuvinieku vajāšanu.

Vidzemes apgabaltiesa turklāt atzīst, ka šajā spriedumā sniegtajā pierādītā noziedzīgā nodarījuma aprakstā norādītās /pers. A/ darbības ir kvalificējamas vēl arī kā Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzēts noziedzīgs nodarījums.

Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā krimināltiesību teorijas atziņas par to, ka neslavas celšanas priekšmets ir izdomājums, kas var attiekties uz pagātnes vai tagadnes apstākli vai faktu un apkauno cietušo, pie kam noziedzīgā nodarījums sastāvs būs tikai tad, ja tiks konstatēts, ka cietušo apkaunojošie fakti neatbilst īstenībai. Izdomājumam neslavas celšanas gadījumā jābūt tādam, kas cietušo apkauno (vai izdomājums atzīstams par cietušo apkaunojošu, ir fakta jautājums, ko katrā konkrētā gadījumā izlemj tiesa). Ar apzināti nepatiesu izdomājumu izplatīšanu saprot citu personu iepazīstināšanu ar šo nepatieso informāciju. No subjektīvās puses neslavas celšana var tikt izdarīta tikai ar tiešu nodomu, jo vainīgais apzinās, ka par cietušo izplatāmās ziņas ir nepatiesas un apkauno viņu, un vēlas ar šādu rīcību celt viņam neslavu. Savukārt ar neslavas celšanu masu saziņas līdzeklī jāsaprot otru personu pazemojošas informācijas vai apzināti nepatiesu apkaunojošu izdomājumu izplatīšana, izmantojot presi, radio, televīziju, interneta vietni un citus masu saziņas līdzekļus, tādējādi ievērojami paplašinot to personu loku, kuras var iepazīties ar sniegto informāciju (*skat. Valentija Liholaja. 157.panta komentārs. Grām.: U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2022, 480.-481.lpp.*).

Judikatūrā atzīts, ka masu saziņas līdzeklis Krimināllikuma 157.panta otrās daļas izpratnē ir arī interneta vietne (tīmekļvietne), ja tā ir publiski pieejams informācijas avots un ar tajā sniegto informāciju var iepazīties plašs personu loks (*skat. Senāta 2022.gada 11.augusta lēmumu lietā Nr.SKK-138/2022*).

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā neslavas celšana /pers. C/ izpaudusies tādējādi, ka /pers. A/ apgalvojis, ka cietušais ir /nosaukums G/, padomju /nosaukums G/, uzticamais padomju varas /nosaukums G/, padomju okupācijas varas palīgs un līdzskrējējs. Minētie /pers. A/ apgalvojumi publicēti masu saziņas līdzekļos /tīmekļa vietne D/, /tīmekļa vietne E/, interneta vietnēs /tīmekļa vietne A/, /tīmekļa vietne C/, grāmatas "/nosaukums G/" priekšvārdā, tie izplatīti /amats/ un /amats/ palīgiem 2019.gada 17.oktobrī nosūtītajā elektroniskā pasta vēstulē, kā arī attēloti uz transportlīdzekļa */marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas tika novietots publiskās vietās Rīgā.

Saskaņā ar Latviešu valodas aģentūras kriminālprocesā sniegto lingvistisko skaidrojumu vārdiem "/nosaukums G/" (arī /nosaukums AB/) – tā ir persona, kas sadarbojas ar okupācijas varu vai atbalsta šādu sadarbību; okupācija ir citas valsts teritorijas sagrābšana ar bruņotu spēku un savas pārvaldības ieviešana tajā; "čekists" ir čekas – institūcijas, kas Padomju Savienībā bija izveidota cīņai ar padomju varas pretiniekiem, – darbinieks; "līdzskrējējs" ir cilvēks, kas, piemēram, pašlabuma, karjeras dēļ (uz kādu laiku vai tikai ārēji) atbalsta kādu politisku virzienu, grupējumu (vārdu nozīme skaidrota Mūsdienu latviešu valodas vārdnīcā). Lai arī vārdnīcā nav norāžu par šo vārdu emocionālo ekspresivitāti (izteiksmīgumu), tie tomēr ir vārdi, kuriem arī literārās valodas kontekstā piemīt negatīvs nozīmes komponents, respektīvi, tie apzīmē sabiedrības uztverē negatīvi vērtējamas parādības, runātāju apziņā tiem var piemist negatīvs emocionālais papildkomponents. Tādējādi šie vārdi rada negatīvas asociācijas ne tikai valodisku, bet arī kultūrvēsturisku, politisku iemeslu dēļ (4.sējuma 191.-201.lapa).

Turklāt pirmās instances tiesā nopratinātā Latviešu valodas aģentūras pārstāve /pers. F/, uzturot iepriekš sniegto skaidrojumu, norādīja, ka vārds "/nosaukums G/" ir svešvārds.

No cietušā /pers. C/ pirmās instances tiesā iesniegtā Latvijas Nacionālās bibliotēkas krājumā esošo svešvārdu vārdnīcās sniegto vārdu "/nosaukums AC/" un "/nosaukums AB/" skaidrojumus. Vārds "/nosaukums AC/" skaidrots kā dzimtenes nodevēju sadarbība ar okupantiem, okupācijas režīmu, savukārt vārda "/nosaukums AB/" – dzimtenes nodevējs, kas sadarbojas ar okupantiem, okupācijas režīmu (7.sējuma 30.-46.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa, vērtējot /pers. A/ apgalvojumus par to, ka /pers. C/ ir /nosaukums G/, padomju /nosaukums G/, uzticamais padomju varas

/nosaukums G/, padomju okupācijas varas palīgs un līdzskrējējs, ņem vērā, ka apsūdzētais šos apgalvojumus pamatojis ar cietušā padomju laikā taisīto tiesas spriedumu izpēti. Līdz ar to atzīstams, ka /pers. A/ rīcība ir uzskatāma par konkrētu faktu, nevis par personīgā viedokļa paušanu.

Ņemot vērā, ka kriminālprocesa ietvaros noskaidrots, ka /pers. C/ nav prettiesiski sadarbojies ar Latvijas PSR drošības iestādēm un padomju okupācijas režīmu, nav pamata uzskatīt, ka cietušais būtu atzīstams par dzimtenes nodevēju. Līdz ar to patiesībai neatbilst apgalvojums, ka cietušo ir /nosaukums G/, padomju /nosaukums G/, uzticamais padomju varas /nosaukums G/, padomju okupācijas varas palīgs un līdzskrējējs, savukārt par cietušo izplatītās šāda satura ziņas viņu apkauno.

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka ar /pers. A/ publicētajiem, /pers. C/ neslavu ceļošajiem rakstiem bija iepazinies plašs lasītāju loks, daudzi no kuriem apsūdzētā publicētajai informācijai noticēja. Šo apstākli apstiprina cietušā pirmās instances tiesā iesniegtie 2021.gada 26.jūlijā fiksētie interneta vietnē/tīmekļa vietne D/ saistībā ar grāmatu "/nosaukums G/" laikā no 2019.gada 30.oktobra līdz 2020.gada 20.janvārim publicēto rakstu komentāri (6.sējuma 46.-168.lapa). No minētajiem komentāriem izriet, ka apsūdzētā publicētā informācija bija radījusi lasītājos aizdomas vai pat pārliecību, ka /pers. C/ ir veicis kādu prettiesisku vai neētisku rīcību, kaut gan šī informācija nebija patiesa.

Uz to, ka /pers. A/ bija tiešs nodoms celt neslavu, apgalvojot patiesībai neatbilstošās ziņas, ka /pers. C/ ir /nosaukums G/ (dzimtenes nodevējs), norāda viņa personiskā nepatika pret cietušo, ko apsūdzētais neslēpti pauda gan cietušā dzīvesbiedrei, gan intervijā masu saziņas līdzeklī /tīmekļa vietne E/. Turklāt /pers. A/ rīcība, pēc 2021.gada 24.augusta tiesas sēdes, kurā cietušais lūdza iepriekš minētos komentārus pievienot krimināllietas materiāliem, dzēšot visus komentārus pie interneta vietnē /tīmekļa vietne D/ publicētajiem rakstiem, norāda uz to, ka apsūdzētais apzinājās savas prettiesiskās, cietušajam neslavu ceļošās darbības, no atbildības par kurām tādējādi centās izvairīties (tiesas sēdes protokols un zvērināta tiesu izpildītāja 2021.gada 24.augustā sastādītais akts par fakta fiksēšanu lietas 6.sējuma 13.-18.,22.-39.lapā).

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajā daļā noteiktajam Vidzemes apgabaltiesa lietā esošo pierādījumu kopumu uzskata par pietiekamu un pārliecinošu, kas izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas par /pers. A/ vainīgumu Krimināllikuma 132.[1]pantā un 157.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kā arī par /pers. B/ vainīgumu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Šādos apstākļos Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. A/ ir sodāms par Krimināllikuma 132.[1]pantā un 157.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, bet /pers. B/ ir sodāma par Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Nosakot apsūdzētajiem sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Ievērojot Krimināllikuma 46.pantā ietvertos soda noteikšanas vispārīgos principus, tiesa pie soda noteikšanas turklāt ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, kā arī viņu atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka atbilstoši Krimināllikuma 7.panta otrās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi, kas paredzēti Krimināllikuma 132.[1]pantā (likuma redakcijā līdz 2023.gada 14.jūlijam) un 157.panta otrajā daļā, klasificējami kā kriminālpārkāpumi, bet /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā (likuma redakcijā līdz 2023.gada 14.jūlijam), klasificējams kā kriminālpārkāpuma atbalstīšana. Ar Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. A/ apdraudēja cietušo /pers. C/ un /pers. D/ drošību un psiholoģisko integritāti, bet apsūdzētā /pers. B/ šādu rīcību atbalstīja, savukārt ar Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. A/ apdraudēja cietušā /pers. C/ godu un cieņu.

Par Krimināllikuma 132.[1]pantā (likuma redakcijā līdz 2023.gada 14.jūlijam) un 157.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu likumdevējs paredzējis īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

Izvērtējusi /pers. A/ personu raksturojošos datus, Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētais iepriekš krimināla kārtā nav tiesāts un ir atzīstams par administratīvi nesodītu personu, jo sodāmības par iepriekš izdarītiem administratīvajiem pārkāpumiem likumā noteiktajā kārtībā dzēstas. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta Latvijā, viņš ir darbspējīga persona, noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā bija SIA "/nosaukums O/" valdes priekšsēdētājs.

Izvērtējusi apsūdzētās /pers. B/ personu raksturojošos datus, Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētā iepriekš krimināla kārtā nav tiesāta un ir atzīstama arī par administratīvi nesodītu personu, jo sodāmība par iepriekš izdarītu administratīvo pārkāpumu likumā noteiktajā kārtībā dzēsta. Apsūdzētajai ir deklarēta dzīvesvieta Latvijā, apgādībā personu nav. Sakarā ar nopietnām veselības problēmām (9.sējuma 3.-9.lapa) /pers. B/ ir noteikta II grupas invaliditāte.

Ievērojot augstāk norādīto, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka par izdarītajiem kriminālpārkāpumiem apsūdzētajam /pers. A/ piemērojams Krimināllikuma 132.[1]panta un 157.panta otrās daļas sankcijā paredzētais sods – sabiedriskais darbs. Vidzemes apgabaltiesas ieskatā sods sabiedriskā darba veidā visefektīvāk sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, turklāt šāda veida sods ir atbilstošs abu apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam, ar katru noziedzīgo nodarījumu radītajam kaitējumam un apsūdzētā personībai. /pers. A/ piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos ir vispiemērotākais soda veids, lai apsūdzētais izvērtētu savu noziedzīgo rīcību un turpmāk ievērotu Latvijas Republikas Satversmē garantētās citu cilvēku tiesības uz goda un cieņas aizsardzību un uz privātās dzīves neaizskaramību. Savukārt apsūdzētajai /pers. B/ par kriminālpārkāpuma atbalstīšanu piemērojams Krimināllikuma 132.[1]panta sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods.

Izraugoties apsūdzētajiem par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem piemērojamā soda mēru, jāņem vērā Krimināllikuma 46.panta pirmās un trešās daļas nosacījumi, proti: sods nosakāms tādā apmērā, kādu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus, tostarp atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vidzemes apgabaltiesa ne /pers. A/, ne arī /pers. B/ rīcībā nekonstatē nekādus atbildību mīkstinošus vai atbildību pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 40.panta otrā daļa noteic, ka sabiedrisko darbu kā pamatsodu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. Soda mērs apsūdzētajam /pers. A/ par noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas nosakāms Krimināllikuma 40.panta otrajā daļā noteiktajā sabiedriskā darba vidējās robežas apmērā – 120 sabiedriskā darba stundas. Savukārt par noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 132.[1]panta, ņemot vērā, ka par cietušajiem atzītas divas pilngadīgas personas, bet faktiski no /pers. A/ veiktajām vajāšanas darbībām cietuši arī nepilngadīgie /pers. C/ un /pers. D/ bērni, sabiedriskā darba sods nosakāms lielāks par Krimināllikuma 40.panta otrajā daļā noteikto vidējo robežu, pietuvinot šī soda veida maksimālajai robežai – 240 sabiedriskā darba stundas. Tā kā /pers. A/ tiek atzīts par vainīgu divu kriminālpārkāpumu izdarīšanā, tad saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu apsūdzētajam nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Krimināllikuma 41.panta otrā daļa noteic, ka naudas sods kā pamatsods atbilstoši noziedzīga nodarījuma kaitīgumam un vainīgā mantiskajam stāvoklim nosakāms vienas līdz simt Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā sprieduma taisīšanas brīdī, norādot spriedumā šā naudas soda summu Latvijas Republikas naudas vienībās. (Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās

mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" (noteikumu redakcijā, kas spēkā no 2023.gada 1.janvāra) 2.punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros 2023.gada 29.septembrī ir 620 *euro*.)

Lemjot jautājumu par /pers. B/ nosakāmā naudas soda apmēru, Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka nav konstatēti viņas atbildību mīkstinoši vai atbildību pastiprinoši apstākļi, turklāt viņa tiek atzīta par vainīgu kriminālpārkāpuma atbalstīšanā, kas ir salīdzinoši mazāk kaitīgs nodarījums par izdarītāja veiktu noziedzīgu nodarījumu. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbilstoši noziedzīgā nodarījuma kaitīgumam un apsūdzētās veikto noziedzīgo darbību samērā nelielajam apjomam, ievērojot /pers. B/ mantisko stāvokli, naudas sods viņai nosakāms piecu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 3100 *euro*.

Cietušie/pers. C/ un /pers. D/ sakarā ar viņu vajāšanu izskatāmajā krimināllietā katrs pieteikuši morālā kaitējuma kompensāciju 1790 *euro* apmērā.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka cietušajiem /pers. C/ un /pers. D/, pret kuru drošību un psiholoģisko integritāti vērstu noziegumu apsūdzētais /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu izdarīja, ir nodarīts morāls kaitējums, tāpēc viņiem ir tiesības kriminālprocesa ietvaros saņemt samaksu par morālo aizskārumu. Novērtējot cietušajiem sagādātās garīgās ciešanas, tiesa uzskata, ka katram cietušajam nosakāma morālā kaitējuma kompensācija 1790 *euro* apmērā kā gandarījums par /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu veiktajām noziedzīgajām darbībām, izdarot vajāšanu – vairākkārtēju un ilgstošu cietušo izsekošanu un nevēlamu saziņu.

Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka atbilstoši Civillikuma 1635.pantam katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Vidzemes apgabaltiesa norāda, ka Kriminālprocesa likuma 22.pants garantē personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Turklāt Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteikts, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda.

Izvērtējusi cietušo /pers. C/ un /pers. D/ morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumus un to pamatojumu, kā arī pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdēs liecināto par /pers. A/ ar /pers. B/ atbalstu veiktās rīcības dēļ radītajiem pārdzīvojumiem, sakarā ar ko cietušajiem bija pamats baidīties par savu un savu tuvinieku drošību, dzīvojot nepārtrauktā spriedzē, izjūtot bailes un apdraudējumu, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka cietušajiem ir nodarīts morālais aizskārums, sakarā ar ko atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam cietušajiem šajā lietā nosakāma atlīdzība par morālo kaitējumu viņu pieteiktajā apmērā, tas ir, 1790 *euro*.

Atzīstot, ka izskatāmajā lietā abiem cietušajiem vajāšanas rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums, Vidzemes apgabaltiesa norāda, ka apsūdzēto pret cietušo drošību un psiholoģisko integritāti vērstā rīcība bija īpaši bezkaunīga un uzmācīga, tāpēc nav apšaubāms, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā /pers. C/ un /pers. D/ nepārprotami radās garīgas ciešanas – emocionāli pārdzīvojumi. Turklāt, nosakot cietušo labā morālā kaitējuma kompensāciju, tiek panākts krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums, kas Kriminālprocesa likuma 1.pantā definēts kā šā likuma mērķis. Krimināltiesību teorijā atzīts, ka taisnīguma atjaunošanas iespēja ir ietverta arī ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma kompensācijas mehānismā, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.pantā noteiktajam ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālu aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu *(Uldis Krastiņš, Valentija Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII[2] nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2021, 167.lpp.)*.

Ņemot vērā, ka morālais kaitējums cietušajiem radies apsūdzēto kopīgas noziedzīgas rīcības rezultātā, /pers. A/ izdarot Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu un /pers. B/ viņu atbalstot, tādējādi izdarot Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu, tad kaitējuma kompensācija par labu cietušajiem ir piedzenama solidāri no abiem apsūdzētajiem. Vidzemes apgabaltiesa ievēro Civillikuma 1675.pantā noteikto, ka vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri. Turklāt arī tiesību doktrīnā atzīts, ka par zaudējumiem, kas nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, solidāri atbild vairāki tā izdarītāji un arī līdzdalībnieki (organizētāji, uzkūdītāji un atbalstītāji) (*skat. K.Torgāns. 1675.panta komentārs. Grām.: Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: IV daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 1998, 166.lpp.*).

Cietušais/pers. C/ kriminālprocesā bija pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju 1299,37 *euro* apmērā, ko veido samaksa ASV zvērinātu advokātu birojam "/nosaukums AD/" par veikto darbu strīdā par domēna vārdu /tīmekļa vietne A/. Pirmās instances tiesa, attaisnojot /pers. A/ pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas celtajā apsūdzībā par neslavas celšanu /pers. C/ masu saziņas līdzeklī, tostarp interneta vietnē /tīmekļa vietne A/, cietušā ar šo noziedzīgo nodarījumu saistītā materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu atstāja bez izskatīšanas. Pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu par /pers. A/ attaisnošanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas, cietušais apelācijas sūdzībā nav izteicis lūgumu atcelt spriedumu daļā par materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas. Ievērojot Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmajā daļā norādīto, Vidzemes apgabaltiesa nav tiesīga lemt par mantiskā kaitējuma kompensācijas noteikšanu /pers. C/ apelācijas instances tiesā, ņemot vērā, ka apelācijas sūdzībā cietušais šādu prasību nebija izteicis. Līdz ar to Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka cietušajam /pers. C/ kriminālprocesā mantiskā kaitējuma kompensācija 1299,37 *euro* nav nosakāma. Norādāms, ka kaitējuma kompensācijas nenoteikšana atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta otrajai daļai neliedz cietušajam tiesības vērsties pret /pers. A/, lai kaitējuma atlīdzināšana notiktu civiltiesiskā kārtībā.

Lietiskie pierādījumi – divas USB zibatmiņas un septiņi CD diski – glabājami krimināllietas materiālos, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 135.panta otrajai daļai minētie datorizētās informācijas nesēji sakarā ar tajos ietverto saturisko informāciju ir uzskatāmi par dokumentiem pierādījuma nozīmē.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu, 565.panta trešās daļas 3.punktu un 565.panta ceturto daļu Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda

Atcelt Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 14.septembra spriedumu.

Atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 132.[1]pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 240 stundām.

Atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 120 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu daļēji saskaitīt par diviem noziedzīgiem nodarījumiem piespriestos sodus, un galīgo sodu

/pers. A/ noteikt –sabiedriskais darbs uz 300 stundām.

Atzīt par vainīgu /pers. B/ Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 132.[1]pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar naudas sodu piecu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 3100 *euro*.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu cietušajam /pers. C/ morālā kaitējuma kompensāciju 1790 *euro*.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu cietušajai /pers. D/ morālā kaitējuma kompensāciju 1790 *euro*.

Nenoteikt cietušajam /pers. C/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 1299,37 *euro*.

Noteikt /pers. A/ un /pers. B/ 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanai un naudas soda samaksai (maksājumus apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas pilsētas tiesā).

Naudas sods /pers. B/ jāsamaksā Valsts kases kontā – saņēmēja iestāde: Valsts Kase, reģistrācijas Nr.90000050138, BIC kods: TRELLV22, konts: LV34TREL1060191011100, maksājuma mērķis: naudas sods krimināļprocesā Nr.11091182519, norādot vārdu, uzvārdu un personas kodu.

Sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai /pers. A/ ir pienākums pieteikties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – divas USB zibatmiņas un septiņus CD diskus – glabāt krimināllietas materiālos.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senātā Krimināļprocesa likuma 574. vai 575.pantā norādīto iemeslu dēļ, 10 dienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Apelācijas instances tiesas pilns nolēmums pieejams 2024.gada 27.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja G.G.Kukaine

Tiesnese E.Driba

Tiesnese G.Krieviņa